

Kā palīdzēt putniem

Akcija (Ap)dāvini putnus: Latvijas Ornitoloģijas biedrība aicina neparastu ziedojumu pasniegt draugu, radu un kolēģu vārdā.

→ 7. lpp.

Par solīto, paveikto, neizdarīto, nākamā gada budžetu un projektiem, par administratīvi teritoriālo reformu un citām aktualitātēm uz Kurzemnieka jautājumiem atbildēs **Skrundas novada domes priekšsēde LORETA ROBEŽNIECE.**

Līdz 18. decembrim arī savus jautājumus iesūtiet e-pastā

redakcija@kurzemnieks.lv un Kurzemnieka feisbuka lapā vai uzdodiet pa tālr. 63350567!

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Kurzemnieks

Nr. 144 (11 526)

Pirmdiena,
2019. gada
16. decembris

Cena
0,68 eiro

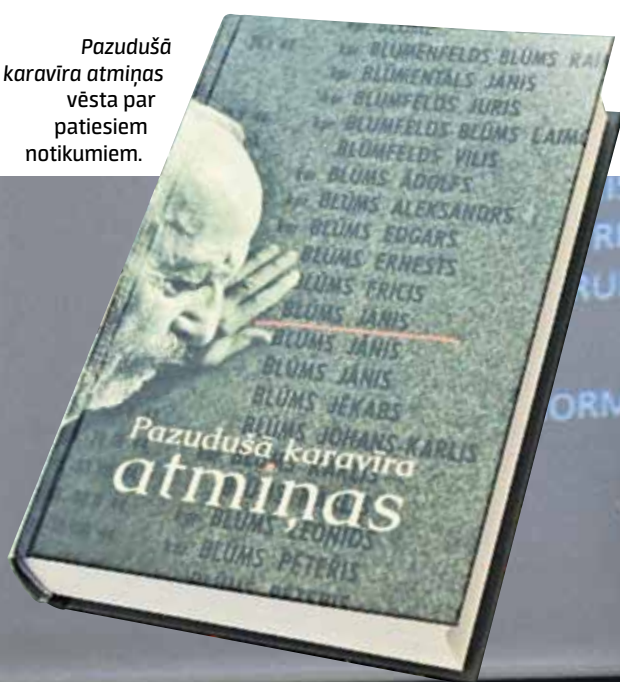
NAKTS AR DĪDŽEJIEM

Tradicionālais konkurss Kurzemes DJ noticis jau 16. gadu – šoreiz Padures muižā.

→ 6. lpp.

Ne romāns, ne scenārijs – ĪSTA DZĪVE

Pazudušā karavīra atmiņas vēsta par patiesiem notikumiem.

PĒTERIS BLŪMS:

„Tēt, vai tavos sapņos karš ir beidzies? Atvelc elpu, tēt! Tavs Otrais pasaules karš līdz ar šo atmiņu grāmatu mūsu rokās ir beidzies. Tev un taviem mūžīgajiem zēniem.”

Grāmatas autors Jānis Blūms karā devies 17 gadu vecumā.

Skrundā svinīgā gaisotnē atvērta Jāņa Blūma atmiņu grāmata *Pazudušā karavīra atmiņas*. Tas ir skaudrs, patiesi stāsts par to, ko piedzīvojis Rīgas puika, vien 17 gadu vecumā brīvprātīgi aizejot karā. Atklātas 2. pasaules kara šausmas, komunistu lēģeri un bijušā leģionāra dzīve padomijas gados.

Grāmata tapusi pēc autora savulaik pašrocīgi rakstītajām atmiņām. Soli pa solim atstāstīts viņa ceļš no Rīgas uz Latviešu leģiona 15. divīziju – tas, ko jaunie puīši piedzīvoja kaujās Vācijā, ko latviešu karavīri domāja, runāja, juta, pēc kā ilgojās, kā kara beigās sagaidītas pie Remtes. J.Blūma stāstījums lasītāju izved cauri gūstekņu filtrācijas nometnēs un izsūtījumā piedzīvotajam, bet pēcāk tam,

kas pieredzēts Padomju Savienības Iekšlietu ministrijas būvbataljonos Igaunijā, Sillamē.

Pazudušā karavīra atmiņas. Kāpēc tāds nosaukums? Savulaik J.Blūms savu vārdu, uzvārdu un dzimšanas datus Lestenes brāļu kapos izlasījis kritušo un pazudušo karavīru sarakstā. Pašlaik viņš dzīvo Skrundā, ir tās Goda pilsonis, arī Atzinības krusta kavalieris, jo šo augsto apbalvojumu viņam šogad Latvijas gadadienā svinīgi pasniedza Valsts prezidents Egils Levits. J.Blūms ir arī ilggadējs ansambļa *Vecie zēni* dalībnieks.

Kā atzīst autors, rakstot atmiņas, nav bijusi doma tās izdot grāmatā, bet uz to pamudinājis dēls Pēteris. „Sirreāla, drīzāk jau hiperrēala mana tēva atmiņu pasaule, kas man nav

pieejama, tikai virspusēji iztēlojama,” tā šos stāstus vērtē P.Blūms. „Kā filma, seriāls, ko skatos komfortā un labsajūtā. Paradoksāli, bet cilvēku attiecību, izjūtu, dabas, cilvēciņas un necilvēciņas tēlojums tiešām varēs kalpot patiesuma atainošanai gan uz ekrāna, gan papīra. Tomēr tas nav ne romāns, ne scenārijs – tā ir tēva reālā dzīve.”

Grāmatas tapšanā lielu darbu ieguldījuši arī otrs Jāņa dēls Kārlis Blūms, mazdēli Atis un Reinis, Inese Priedniece. Ar Skrundas novada domes atbalstu darbu klajā laidusi izdevniecība *Jumava*, un tas pieejams visās lielākajās grāmatnīcās.

Alberta Dintera
teksts un foto

Psihoterapeite AINA POIŠA par dzīvi pensijā:

„Lai justos veseli, jāiet pie cilvēkiem, jādalās ar enerģiju un tā jāvairo.”

→ 10. lpp.

Vēlreiz par gāzes smaku un atbildību.

→ 3. lpp.

Trešdien, 18. decembrī:

- Ko darīt ar vecajām zālēm.
- Agris Kimbors par sportisko gadu.
- Atbild Alsungas novada domes priekšsēde Daiga Kalniņa.
- Vilgāles skolā – Montesori.

ISSN 1407-9755

REDZĒJUMS

„Dāvanas būs tev un man”

Daina Tafelberga,
tāl. 63350567,
daina.tafelberga@kurzemnieks.lv

Iedegta jau trešā svece Adventes vainagā, un tikai nedēļa plus viena diena palikusi līdz kristīgajiem Ziemassvētkiem, kas daļai sabiedrības ir tāds kā apdāvināšanās kulminācijas brīdis. Sparīgi rit ziedošanas akcijas, lido eņģeļi pār Latviju, par ziedojumiem skan koncerti vecās, klusās baznīcās un spožas koncertzālēs, daudzviet veikalos, pilīs un būdiņās čab krāšņi dāvanu iesaiņojamie papīri utt.

„Aritmētika, kā pareizi ziedot un cik var dabūt atpakaļ, īsti neatbilst šī procesa patiesajai būtībai.”

Starp citu, šogad vides aizsardzības organizācija *Zaļā josta* kopā ar modes un izklaides centru *Rīga Plaza* rīkoja radošu konkursu, aicinot dāvanu iesaiņojumus darināt pašrocīgi, izmantojot otreizējus izejmateriālus, dabas veltes un sadzīvē nevajadzīgas lietas, lai tā mazinātu vides piesārņojumu. Arī tas ir ziedojums – mammai dabai un vienlaikus pašu nākotnei. Un, ja jau to atbalsta *Rīga Plaza* un vēl citi lieli tirdzniecības tīkli, tad uzņēmēji nemaz tik ļoti nesatraucas, ka šāda akcija varētu mazināt Ziemassvētku iepirkšanās bumu.

Šodien *Kurzemnieks* (7. lpp.) raksta par neparastu Latvijas Ornitoloģijas biedrības aicinājumu – labiem

darbiem ziedot putnu un cilvēku labklājības akcijā (*Ap dāvinī putnus*). Organizācijas vadītājs Viesturs Ķerus teic, ka ikvienam diezgan grūti atrast tādu dāvanu, kas būtu vērtīga un citus iepriecinātu. Tā nu ornitologi grib ļaudīm tās pūles padarīt vieglākas un lūdz izvēlēties ziedojumu dabai. Tā būšot dāvana spārnoto draugu kopienai.

Jā, tik tiešām bezgala plašas ir iespējas otram dot, neprasot neko atpakaļ, kas putnu akcijas gadījumā varētu būt, piemēram, dabas resursu nodokļa atlaide. Ja atceramies, tad ziedošanas konveijeru uzņēmēji ar sparū sāka darbināt tad, kad nodokļu atlaide tika dota, ziedojot nevalstiskajām organizācijām. Man gan šķiet, ka aritmētika, kā to pareizi darīt un cik var dabūt atpakaļ, īsti neatbilst šī procesa patiesajai būtībai. Tāpat tikai daļēji varu piekrist kādas labdarības organizācijas pārstāves atziņai, ka ziedošana ir sezonāla. Kopš pirmsākumiem tās būtība slēpjas brīvprātībā, anonimitātē un maksimāli iespējamā nepastarpinātībā. Tikai tā abas pušes – devējs un ņēmējs – gūst šī notikuma spožākās balvas visā to kopumā. Iespējams, šis senais skaidrojums tagad zaudējis aktualitāti. Tomēr nesavtīgi ziedots tiek augu gadu, ne tikai tā nogalē. Šķietami sezonālais raksturs parādās ap Ziemassvētkiem, jo tad to skaļāk un biežāk reklamē un visapkārt dzied: „Dāvanas būs tev un man!” Citkārt jau tā negavilē.

TRIS VIEDOKĻI

Latviju pāršalkusi ziņa, ka t.s. Magnītska* sankciju sarakstā ASV iekļāvusi noziegumos apsūdzēto un no pienākumiem atstādināto Ventpils mēru Aivaru Lembergu. Tas skar arī Ventpils brīvostas pārvaldi, Ventpils attīstības aģentūru, Biznesa attīstības asociāciju un Latvijas Tranzīta biznesa asociāciju. Vai tas ir sods A.Lembergam, ASV ekonomisko interešu lobēšana vai sods mūsu valstij par nespēju pabeigt ieilgušās tiesvedības?

VALSTISKA LĪMEŅA MAZSPĒJA

1. Ilga Kreituse, Rīgas Straidiņa universitātes (RSU) profesore:

– Uz šo situāciju var skatīties divējādi. Vispirms jāautā, kas šobrīd pasaulē ir ASV. Veidojas tāda situācija, ka ASV jebkurai valstij var nodiktēt savus noteikumus un Latvija momentā tos izpilda. Bet šīs sankcijas jau nāk tikai no ASV pušes – par tām nav spriedusi ne

Eiropas Savienība, ne kāda cita ekonomiskā vai politiskā struktūra. Varētu rasties pārdomas: „Vai viss, ko pasaka ASV, mums momentā jāizpilda?” No otras pušes, tas parāda, ka nevienam ar iekšējiem valstiskajiem procesiem saistītu lietu mēs paši tiesiskā ceļā nevaram novest līdz galam. Jo Lemberga ieilgušās tiesas sēdes bija viens no iemesliem, kāpēc tām sāka pievērst

uzmanību.

Skatoties uz brīvostu, pārsteidz tas, ka ASV ir ļoti labi informēta par visām ekonomiskajām un sabiedriskajām darbībām Ventpilī. Tas rada apmulsumu, cik daudz informācijas šai valstij ir, un rada bažas, kas notiks tālāk. Jāskatās, vai aiz runām par kapitālsabiedrību neslēpjas arī zināma privatizācijas ideja.

DĪVAINS LĒMUMS

2. Māris Zanders, žurnālists:

– Patiesībā jebkurš, kurš apgalvo, ka viņš izprot iekšējo loģiku, pēc kādiem principiem amerikāņi cilvēkus ievieto sankciju sarakstos, uzņemas par daudz atbildības. Tramps vispār šo instrumentu izvēlējies kā savu iecienīto līdzekli. Es te nesaskatītu nekādas savvēstības teorijas, ka mēs amerikāņiem esam ārkārtīgi

interesanti un ka tā ir norāde: „Ieviesiet kārtību!” Domāju, ka kaut kādā ziņā sarakstā ir tādi cilvēki, kuri kādā brīdī izteikušies pret amerikāņiem, un Lembergs vienmēr bijis skeptisks pret NATO. Tad vienā brīdī ieslēdzas pilnībā iracionāla improvizācija par tēmu: „Kāpēc ne?” Savukārt par pārējām organizācijām, ja viņš ar tām saistīts, tad kāpēc ne? Tas gan ir pilnīgi normāli. Cilvēku, kurš ir

sarakstā, ar šķēršļiem apliek no visām pušēm.

Ja jāsaka godīgi, mani Amerikas lēmums pārsteidz, jo, ja šis būtu stāsts par specifiskām ekonomiskām interesēm, tad būtu jāsaprot, ka sarakstā iekļauj veselu čupu ar Austrumeiropas politiķiem, kuri sadarbojas ar ASV netīkamiem Ķīnas uzņēmumiem. Bet tas nav noticis. Ekonomisko stāstu te īsti neredzu.

KARA LAUKA ĶIRURĢIJA

3. Mārtiņš Daugulis, RSU Eiropas studiju fakultātes lektors, pētnieks:

– Magnītska saraksts faktiski nav tik daudz stāsts par Lembergu, cik pirksts acī Latvijai par kļūmēm, grupām un *vecu zēnu* kļūbīņiem, kas no ārpuses tiek pamatoti uzskatīti par korumpantiem. Steiga, kādā amputēt Lemberga saites ar sistēmu, ir totāli saprotama – tā ir kara lauka ķirurģija ar lupatu mutē anestēzijas vietā, jo valdībai jāpierāda sava veikspēja un reizē 30 dienās maksimāli jāpasargā uzņēmumu intereses. Zinot ASV praksi, sankcijām izvēlētais laiks, visticamāk, nav nejaušs – tas ir laiks, kad var atļauties nocirst

apgrēcīgo roku, neriskējot, ka noasiņos viss organisms. Vai pie jebkuras iepriekšējās valdības Lemberga sankcionēšana būtu iedomājama? Protams, bet tad satricinājums būtu vēl katastrofālāks. Mani visvairāk satrauc periods pēc ostu pārņemšanas. Jo, asins garšu sajūtot, ir risks pa ceļam pievilināt nedemokrātisku lēmumu cienītājus. Tas ir būtiski – un pilnībā pievienojos Valsts kontroles viedoklim –, ka jaunās pārvaldes jāveido pēc labas pārvaldības vistīrākajiem standartiem. Ja šuvēs iekļūs infekcija, baidos, ka sekas būs daudz sliktākas nekā pirms operācijas. Lembergs Magnītska sarakstā nav beigas; tas

ir tikai sākums, kurā, manuprāt, visiem – politiķiem, žurnālistiem, uzraugiem – būs jāstrādā krīzes režīmā. Daba nemīl tukšumu! Pārņemšanas laikā citi *vecie zēni* nekur nav pazuduši un darbosies ar pilnu jaudu, lai netaptu skarīti, un, iespējams, pat pārņemtu bezsaimnieka daļas. Šī kauja būs brutāla gan publiskajā telpā, gan aizskatuvē. Šīs valdības efektivitātes mēraukla būs tieši šī procesa vadīšana.

Alberts Dinters

* Sergejs Magnītskis bija Lielbritānijas investīciju fonda *Hermitage Capital* jurists Krievijā, kurš atmaskoja korupciju un valsts budžeta izzagšanu, tika apsūdzēts pats un 2009. gadā apcietinājumā nomira, nesāņemot medicīnisku palīdzību.

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Vai ziemā barojat putnus?

Aina Avdjukoviča, apdrošināšanas speciāliste: – Bērniībā pie logiem likām putnu būriņus, bet tagad tādas iespējas nav. Īrējam dzīvokli, un tur īsti nav, kur barotavu pielikt. Bet lauku sētā kokos mums tās ir vairākas vietas.

Aiva Gerke, pārdevēja: – Jā, pilītes un balodiņus katru dienu. Dēlam putni ļoti patīk. Ejam kopā un dodam maizīti. Viena šķēle mazajam mutē, otru drupina putniem. Laukos ir barotava no koka.

Jānis Jonelis, pensionārs: – Nē, jo tas nav vajadzīgs. Vai tad kādreiz putnus baroja? Esmu dzīvojis laukos, un tur neviens to nedarīja. Putniem pašiem jāprot atrast pārtiku. Ja cilvēki sāk barot, tad paši vairs nemeklē.

Anita Upīte, pensionāre, rokdarbniece: – Nē. Nekārtības dēļ nevajag to darīt. Ja iesāk barot, tad putni to cilvēku pazīst un lido pakaļ. Kad dzīvoju laukos, tad tā bija. Kad gāju pa sētu, putni bariem nāca, līdinājās un atgādināja, ka grib ēst.

Tāivaldis Sveile, pensionārs: – Nē. Esmu sportists, daudz braukāju apkārt un katru dienu pabarot nevaru. Ja iesāk, tad tā jādara.

Rīta Jansone, pavāre: – Jā. Tā pieņemts. Mums pie virtuves loga ir krūms, tajā iekarinām barību. Pie loga ir arī barotava. Atlido zilītes, zvirbuļi, sarkankrūtīši. Skatāties, kā tie ēd.

Jolanta Hercenberga
Lāsmas Reimanes foto

MANUPRĀT

Iesāli...

Piektdienas rītā savu balto cepuri noņēmu visu to sētnieku un sētnieču priekšā, kuri plānā kārtiņā uzsnigušo sniedzīņu bija noslaucījuši ar slotu. Un turpināju būt neizpratnē par tiem, kuri darbarīkiem droši vien pat nepieskārs, toties dāsni bija izkaisījuši smilts un sāls maisījumu vai tikai sāli vien. Manā ceļā no Planīcas ielas līdz vecpilsētas centram tā lieliem graudiem krakšķēja zem kājām tik daudzās vietās! Laiks mitrs, un skaidrs, ka *sniega milti* tūlīt nokusīs paši. Un tā arī bija – dienā pat uzlija. Līdzīgus sāls graudus – kā sniegu – uz kaila bruģa manīju dzestrajā, saulainajā dienā, kad Kuldīgā svinējām ziemas festivālu *Notīci brīnumam*. Un tā dienu no dienas... Jā, par ko gan būt neizpratnē? Skaidrs, ka savā ietves gabalā izvicināt slotu nozīmē dabūt slapju muguru. Vieglāk taču izmest pāris sauju sāls. Reizēm liekas, ka mūsu tuvredzību attieksmē pret dabu piebremzētu vienīgi tādi Bībeles un arī jaunākas vēstures brīnumi kā varžu, zirnekļu, zivju un citu radību vai priekšmetu lietus. Cukura lietus jau esot piedzīvots. Tad nu lai sāls birst uzreiz no debesīm un iesāla mūs tā kārtīgi!

Dina Poriņa, tālr. 63350568, dina.porina@kurzemnieks.lv

Turpina cīņu ar dabas piesārņojumu pilsētā

Kurš atbildīgs par gāzes smaku, kas Kuldīgā vairākas dienas izplatījās Ventspils un Virkas ielas apkaimē, un kas darāms atbildīgajiem, par to, satiekoties Ventspils ielā pie *Sadales tīkla* teritorijas, pagājušo trešdien sprieda Valsts vides dienesta (VVD), pašvaldības un Rīgas uzņēmuma *Mesako serviss* pārstāvji. Sarunā klāt bija arī *Kurzemnieks*.

Jau vēstījām, ka *a/s Sadales tīkls* apkures iekārtu apkopes laikā, tīrot sašķidrinātās gāzes cisternas, lietussūdens kanalizācijā iepludināts ūdens ar merkaptāna piejaukumu, apkārtņē bija jūtama spēcīga gāzes smaka un tika piesārņota daba. Pamatojoties uz līgumu ar *Latvenergo*, cisternu tīrīšana bija uzticēta *Mesako servissam*. Izmantotais ūdens nevis savākts un nogādāts bīstamo atkritumu noglabāšanas poligonā, bet *Sadales tīkla* teritorijā iepludināts lietussūdens kanalizācijā, no kuras tas izplūdis tuvējā pļavā.

STRĀDĀJIS APAKŠUZŅĒMĒJS

„Gāzes tvertnes tīrīja SIA *Tilpums* kā apakšuzņēmēji,” telefonsarunā skaidro *Mesako servisa* direktors Ēriks Melks. „Mēs viņus iesaistījām kā profesionāļus un blakus nestāvējām. Sekas bija konstatējamas tikai pēc tam, kad darbu viņi bija paveikuši. Uzņēmums uz kontaktiem diemžēl neiziet, un sekas faktiski likvidējam mēs.”

Kurzemniekam izdevās telefoniski sazināties ar Rīgas uzņēmuma *Tilpums* valdes locekli Vladimīru Tertišņikovu. Viņa ieskatā nekas nelikumīgs nav noticis – ne dabai, ne cilvēkiem kaitējums neesot nodarīts. Sarunā viņš pastāstīja, pēc tam, kad gāze no tvertnes izspiesta ar ūdens palīdzību, tas izliets lietussūdens kanalizācijā, bet cietās frakcijas nogādātas Rīgā. Viņa ieskatā ūdens bijis nekaitīgs. „Es nezinu, cik dienas Kuldīgā smirdēja vai nesmirdēja, – es tur nebiju,” saka V.Tertišņikovs. „Ja smird pēc gāzes, tad ir dienesti, kuri ar ierīcēm mēra un pēta, vai tas bīstami. Ja bīstamība ir, tad ir vesels pasākumu komplekss, kā to novērst. Vai kādam, izņemot sētnieci, kurai nav patikusi smaka, ir kādi argumenti?”

Alberta Dintera foto

Valsts vides dienesta, pašvaldības un *Mesako servisa* pārstāvji pie *Sadales tīkla* gāzes tvertnēm.

SIA *Mesako serviss*:
„Mēs viņus iesaistījām kā profesionāļus un blakus nestāvējām.”

SIA *Tilpums*:
„Vai kādam, izņemot sētnieci, kurai nav patikusi smaka, ir kādi argumenti?”

A/s *Latvenergo*:
„Paņēmām zemes paraugu, ko nodosim „*Venteko*”.”

SMAKA JŪTAMA JOPROJĀM

„Uzņēmumam jāizstrādā neatliekamie sanācijas pasākumi,” saka Liepājas reģionālās vides pārvaldes vecākais inspektors Andris Janevics. „Ja paši nevarēs, nāksies iesaistīt firmu, kas to dara. Vajadzīga oksidācija ar zilajiem graudiņiem, un tas ir viens no lētākajiem veidiem. Ir arī daudz dārgāks – zemes virskārtas noņemšana.” VVD ieskatā pārkāpti noteikumi par piesārņojošo vielu emisiju ūdenī. Neattīrītus ražošanas notekūdeņus, komunālos notekūdeņus un notekūdeņu dūņas iepludināt virszemes ūdeņos vai vidē, kā arī lietussūdens kanalizācijā ir aizliegts.

Mesako servisa būvdarbu vadītājs Romans Nefedovs skaidroja, ka tīrīta kanalizācija un ka pļava, kurā atrodas izteka, apstrādāta ar kālija permanganāta jeb zilo graudiņu šķīdumu, kas merkaptāna smaku neitralizē. Tīrot kanalizāciju, no akām izpumpēts ap 3 m³ ūdens. Tomēr gan *Sadales tīkla* apkaimē, gan pļavā gāzes smaka

vēl bija jūtama. „Piesārņojums nonācis arī pašvaldības lietussūdens notek sistēmā,” sacīja Dace Jansone, domes vides speciāliste. „Līdz ar to būs jānovērš visi dabai radītie zaudējumi.”

SĀKA RĪKOTIES UZREIZ

Latvenergo nekustamo īpašumu apsaimniekošanas daļas vadītājs Jānis Slāģis *Kurzemniekam* skaidro: „Esam darījuši visu iespējamo! *Sadales tīkla* vietējie darbinieki par smaku ziņoja paši, uzreiz tika iesaistīts Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests un Valsts vides dienests, informējām *Mesako servisu*. Lai arī merkaptānu nekvalificē kā ķīmiski bīstamu vielu un to izmanto ļoti mazās devās – pie kubikmetra gāzes piejauc trīs miligramus –, vidē šo ūdeni izliet nedrīkstēja.”

Tāpēc, prasot atbildību no *Mesako servisa*, *Latvenergo* nekavējoties tam uzdeva lietussūdens kanalizācijas skalošanu un asenizāciju. Tas arī darīts, taču acīmredzot nepietiekami, un par to J.Slāģis

piektdien pārliecinājās – smaka vēl bija jūtama.

VVD uzskata, ka atbildība jāprasa no darītāja (SIA *Tilpums*), bet *Latvenergo* visu atbildību prasa no *Mesako servisa*, ar ko to saista līgums. Tajā gan esot teikts, ka darbu drīkst uzticēt apakšuzņēmējam, un tas arī bijis šim darbam kvalificēts, taču ūdeni, ar ko tvertnes mazgātas, izliet vidē ir pārkāpums, vēlreiz uzsver J.Slāģis. „Mēs ar vides dienestu sadarbojamies, uzreiz nosūtījām prasītos dokumentus,” stāsta J.Slāģis. Piektdien Kuldīgā viņš ar kolēģi no *Sadales tīkla* – vides pārvaldnieku Arti Kubliņu – paņēmuši zemes paraugu, ko nodošot uzņēmumam *Venteko*, kam šādos vides piesārņošanas gadījumos ir pieredze. Iespējams, būs vajadzīga zemes sanācija.

SODS PAREDZĒTS, LĪGUMU VAR LAUZT

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā par gaisa, zemes, mežu vai iekšējo ūdeņu (virszemes vai pazemes) piesārņošanu ar notekūdeņiem, ķīmiskām vielām, tai skaitā bīstamām vai citām kaitīgām vielām, materiāliem vai atkritumiem, par piegružošanu vai citādu kaitīgu iedarbību juridiskajām personām naudas sods ir no 350 līdz 2900 eiro, konfiscējot vai nekonfiscējot pārkāpuma izdarīšanai izmantotos transportlīdzekļus.

Latvenergo par līgumattiecībām ar *Mesako servisu* lemsot pēc VVD atzinuma. J.Slāģis piektdien atzina, ka cenu aptaujā informācija prasīta arī no *Latvijas Propāna gāzes* un, iespējams, līgums ar *Mesako servisu* tiksot lauzts. „Tas jau nav par darbu tikai Kuldīgā, bet arī citviet Latvijā,” piebilda A.Kubliņš. „Tieši sašķidrinātā gāze gan atrodas tikai Kuldīgā.”

Alberts Dinters,
Daiga Bitīniece

Spēcīgā pianistu konkurencē

Kuldīgas mūzikas skolas 3. klavieru klases audzēknis Kārlis Gūtmanis Liepājas 2. starptautiskajā pianistu konkursā *Piano Frequency* ieguvis trešo vietu.

Konkursu otro gadu rīkoja Liepājas Mūzikas, mākslas un dizaina vidusskola. Kārļa skolotāja Larisa Gailīte uzsver, ka dalībnieki tur ļoti spēcīgi. 50 topošos pianistus no 17 Latvijas un divām Lietuvas mūzikas skolām vērtēja žūrija, kurā bija pianisti Vestards Šimkus, Diāna Zandberga un Aids Podzūks (Aidas Puodžiukas).

K.Gūtmanis bija sagatavojis trīs skaņdarbus: J.S.Baha *Mazo prelūdiju*, V.A.Mocarta *Sviestmaizi* un P.Čaikovska *Rīta pārdomas*. Puisim sarežģītākais šķitis Baha darbs. Skolotāja uzskata, ka tehniskajā ziņā smagāka bijusi Čaikovska kompozīcija: „Bet Kārlim

nebija grūti, jo viņam padevās un patika. Arī Mocarta skaņdarbs nav viegls, jo tajā tiek izmantots glisando – īpašs paņēmiens, ko vajadzēja apgūt.”

Skolotāja ir pārsteigta: „Tik labu rezultātu negaidīju, jo visi dalībnieki ir ļoti spēcīgi. Arī mūsu grupā bija pārstāvji no Dārziņa un Mediņa mūzikas skolas, no Liepājas, Cēsīm, Ventspils un citām. Konkurssam vienmēr tiek gatavots klasi vai divas augstāks skaņdarbs, bet, piemēram, mūsu grupas uzvarētājs Matvejs Fokins no Dārziņa skolas spēlēja 7. klases skaņdarbu. Otrā vietā šajā grupā netika piešķirta, bet trešo Kārlis dalīja ar puisī no Lietuvas.”

Kas konkursā sevišķi izdevies? Kārlis saka: „Domāju, ka izdevās *Rīta pārdomas*. Biju ļoti labi iemācījies. Pirms spēlēšanas skolotāja

dažas lietišķas pateica, un es tās izdarīju.”

L.Gailīte piebilst: „Pianistiem konkursos vienmēr ir izaicinājums pielāgoties citam instrumentam. Nav viegli arī tikt galā ar uztraukumu – spēlēt žūrijas priekšā. Svarīgi ir spēlēt no sirds, un Kārlim tas izdevās. Savukārt emocijas mūzikā var ielikt vien tad, ja skaņdarbs labi apgūts un ja pašam ir emocionālā bagāža. Kārlis ir viens no tiem, kurš ar ģimeni regulāri apmeklē koncertus – viņš var salīdzināt, vērtēt. Viņš klavieres spēlē jebkur, kur tikai ierauga, sacer mūziku, spēlē pavadījumu māšai, kura mācās vijolspēli.”

Iveta Grīniņa

Kuldīgas mūzikas skolas audzēknis Kārlis Gūtmanis konkursā godalgots un nofotografējis ar žūrijas pārstāvi, pianistu Vestardu Šimku, kurš ir viņa autoritāte.

Kārļa Gūtmaņa arhīva foto

Atkal meklē labākos

Arī šogad pašvaldība organizē konkursu *Kuldīgas novada uzņēmēju un amatnieku gada balva*, lai iepazītu un godinātu tos, kuri savā nozarē darbojas aktīvi un godprātīgi, tā attīstot uzņēmējdarbības vidi.

Arī ļoti tāli viesi

Kuldīgas brīvdienu mājā *Raxti*, kas nominēta kategorijā *Tūrisma uzņēmējs*, saimniece Aija Pušilova priecājas, ka šī sezona bijusi laba. Pieprasījums liels, uzņemti viesi pat no tādām tālām zemēm kā Japāna, Ķīna, Apvienotie Arābu Emirāti, Taizeme, Vjetnama un citām.

A. Pušilova studējusi tūrisma un praksē bijusi dažādās valstīs. 15 gadus bijusi prom no Latvijas – vadījusi lielu viesnīcu ar vairāk nekā 40 cilvēku kolektīvu, darbs labi veicies un patīcis. Taču bērni izauguši līdz skolas vecumam, un ģimenei nācies domāt – braukt atpakaļ tagad vai nekad. Izvēle izdarīta par labu Latvijai. Pirms atgriešanās iegādājušies šo īpašumu, bet trīs dienas pēc atbraukšanas iestājušies Kuldīgas biznesa inkubatorā un uzreiz arī nodibinājuši uzņēmumu. Naktsmītnes attīstībai noderējis finansējums no *LEADER* un remigrācijas programmas.

Latviskā garā iekārtotā naktsmītne ir omulīga un atrodas Ēdoles ielā tikai nedaudz ārpus pilsētas centra. Daudz darba un laika telpu remontā ieguldījis saimnieks Oskars Oficiers. „Virs faktiski visu dara pats,” lēpojas saimniece. Viņai prieku sagādā iekārtot interjeru, pati arī piemeklējusi traukus viesībām un nodrošina telpu dekorēšanu svētku brīžiem.

Viesu mājā *Raxti* var izglūdit 14

„Kuldīga ir laba vieta, lai darbotos tūrismā. Tā patik visiem klientiem,” secina naktsmītnes saimniece Aija Pušilova. Viņa uzsver, ka cenšas, lai katrs viesis aizbrauktu apmierināts.

cilvēku, bet vēl četrus – ģimenei piederošajos apartamentos *Romance* vecpilsētā. Ja jāizgulda vairāk, saimniece meklē sadarbību ar citām naktsmītnēm. Nedēļas nogalēs naktsmītne aizņemta arī klusajā sezonā. Viesu māju īpaši iecienījušas ģimenes. Visvairāk tā rezervēta vietnē *Booking.com*. A. Pušilova stāsta, ka lielākoties viesi paliek uz vienu nakti, bet ziemā – ilgāk. Te bieži apmetoties tādi cilvēki, kuri brauc meklēt savas saknes. Pieprasīta ir banketu zāle, kurā notiek kāzu svimības, – te tās rīko ne tikai kuldīdznieki, bet arī cilvēki no citām vietām.

Lielākā balva ir klienti – pieplūdums jūtams visu gadu

Individuālā komersante Ina Japeniņa, kura nominēta kategorijā *Skaistumkopšana*, darbojas skaistuma studijā *Mocca* Liepājas ielā.

„Šogad aprīt pieci gadi kopš darbojamies šajās telpās. Frizieres darbu savulaik sāku Pārventā, kur man bija neliels kabinētiņš, bet vēlāk pārcēlos uz pilsētu. Studiju nosaucām vārdā *Mocca*, jo arī nakts tonis ir *Mocca*. Tas ienāca prātā kolēģei. Salonā esam trīs frizieres, un man ir foršas kolēģes. Viņas ir arī manas draudzenes. Braucam kopā ceļojumos un atpūšamies.” Ina ieskicē kolektīva veiksmes stāstu.

Friziere atzīst, ka klientu netrūkst – pieplūdums jūtams visu gadu. Nedaudz tukšāks ir janvāris. Daudz darāmā ir mācību gada sākumā, izlaidumu un svētku laikā. „Mūsu klientes lielākoties ir sievietes, arī daži vīrieši. Konkurenci pilsētā nejutām. Visiem ir darbs, un labi, ka nozarē ienāk jaunie,” stāsta meistare.

Jautāta, kāpēc klienti izvēlas nākt šeit, I. Japeniņa domā, ka cilvēkiem patīk viņas pozitīvisms. „Vienmēr esmu smaidīga. Ja ir vajadzība, atnāku arī svētdienās. Esmu nākusi agri no rīta vai vēlos vakaros. Pielāgojos

Ina Japeniņa uzskata, ka frizieriem jāzina jaunākās modes tendences un zināšanas jāpapildina: „Braulājam uz kursiem. Esmu bijusi arī daudzus ārzemju ceļojumos. Ir sanācis būt Londonā, Berlīnē un Milānā.”

klienti, un viņi to ļoti novērtē. Man ir gandarījums, ka daudzi zvana. Labi, ka ir jāstrādā, nevis jāsež un jāgaida. Darba lielākā balva ir klienti,” atzīst friziere.

Šogad iedzīvotāji varēja pretendētus pieteikt desmit kategorijās: *Ražotājs, Pakalpojums, Amatnieks, Tūrisma uzņēmējs, Skaistumkopšana, Debija, Ilgtspējīgākais uzņēmums, Mentors, Investīcija un Mecenāts*. Ar izvirzīto uzņēmumu īpašniekiem un darbiniekiem konkursa komisija tiekas klātienē.

Konkursu pašvaldība rīko sadarbībā ar *Kurzemnieku*, Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kameras Kurzemes reģiona nodaļu, Kuldīgas Lauku konsultāciju un izglītības centra Kuldīgas nodaļu, Kuldīgā pārstāvēto banku filiālēm, finanšu institūciju *Altum* un Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras Kuldīgas biznesa inkubatoru.

Ja aiziet priecīgi un apmierināti

Manikīre, individuālā komersante Olga Pērkone, kura pieteikta kategorijā *Skaistumkopšana*, darbojas Piltēnes ielā pretī *A aptiekai*. Cilvēki novērtējuši rūpīgo darbu un to, ka darbalaiks bieži pakārtots klientu vajadzībām. Atzinīgi vārdi vēlti *Olgas* komunikācijas prasmēm un mājīgajam kabinetam.

„Savulaik izmācījies par virsrēbju šuvēju, bet skaistumkopšanā strādāju kopš 2007. gada. Nodarbinātības valsts dienestā piedāvāja kursus. 2012. gadā sāku strādāt individuāli. Mums klientu ir ļoti daudz. Drīz sāks strādāt mana meita, un būsīm vienā kabinetā,” nokļūšanu nozarē atminas O. Pērkone. „Kuldīga ir maza, un viens otram mūsu pakalpojumus iesaka. Konkurence liela, bet domāju, ka darba pietiek visiem. Sievietēm patīk pučēties, un viņas to darīs vienmēr.”

Manikīre uzsver, ka cilvēki no salona bieži aiziet priecīgi: „Klienti mūs ļoti novērtē. Ir gandarījums, kad cilvēks aiziet priecīgs, smaidīgs un apmierināts. Ko sievietēm vajag? Uzlako nagus, un garastāvoklis uzlabojas! Bet nākas piestrādāt arī par psihologu. Kāds kaut ko izstāsta, un arī tas cilvēkam uzlabo garastāvokli. Lai gan darbs mēdz būt emocionāli nogurdinošs, tas ir patīkams, jo cilvēki nāk pie manis kā pie drauga.”

O. Pērkone iezīmē, ka par izskatu sākušas rūpēties arvien vairāk sie-

Olga Pērkone: „Nākotnē mēs vēlētos lielāku telpu, kā arī sniegt vairāk pakalpojumus. Gribētu, lai vienā vietā var strādāt vairākas meitenes. Tādi ir mūsu sapņi.”

viešu: „Kādreiz manikīru apmeklēja un to varēja atļauties aptuveni 30%, bet šobrīd katra otrā. Jaunās meitenes arī grib nākt, un mamma atļauj. Vasarā dāmām pieprasīti ir spilgtie toni: jo spilgtāk, jo labāk. Savukārt rudenī populārā kļūst tumšie. Dizains vienmēr bijis un būs dāmām svarīgs.

Kādreiz strādāju līdz pat astoņiem vakarā. Tagad tik ilgi nevaru, bet strādāju katru dienu, arī sestdienās. Darbs ir interesants un man patīk. Pie manis strādā arī jaunās meitenes. Prieks, ka viņām ir savas idejas un nozarei ir turpinājums.”

Gandarījumu sniedz palīdzēšana

Mārtiņš Tjarve ir kategorijā *Debija* izvirzītā uzņēmuma *MT Parts* īpašnieks. Virkas ielā veikals piedāvā vieglo auto rezerves daļas, smērvielas un aksesuārus. Pašlaik tiek algoti pieci darbinieki.

„Sākām darboties 2018. gada martā. Mitināmies Virkas ielā un attīstāmies, mēģinot tikt līdzī sa-springtajai tirgus situācijai. Kuldīgā ir daudzi rezerves daļu veikali, un tas nozīmē, ka konkurence ir liela. Šobrīd uzņēmumam viss sanāk,” uzsver īpašnieks. „Pirms tam četrus gadus nostrādāju auto rezerves daļu tirdzniecībā. Pieredze dara savu, un man patīk tas, ko daru. Mūsu veiksmes stāsts ir produkcijas cena, kā arī apkalpošanas veids. Nākam pretī cilvēkiem, ja ir vajadzība, preces arī piegādājam. Ja auto saplīst uz ceļa, varam detaļu aizvest.”

Preču spektrs ir plašs, tomēr vispieprasītākās ir Vācijas un Japānas spēkratu detaļas. „Latvijā šie auto ir visvairāk iecienīti, bet rezerves daļas varam piemeklēt jebkurai markai. Parasti preces var saņemt vienas divu darbdienu laikā, citreiz tajā pašā dienā. Ja vajadzīga oriģināldetaļa, būs jāgaida ilgāk – līdz sešām septiņām darbdienu.”

Mūsu galvenie klienti ir autovadītāji, nevis autoservisi. Tie, kuri

Mārtiņš Tjarve: „Mūsu veiksmes stāsts ir produkcijas cena, kā arī apkalpošanas veids”.

mājās savas mašīnas remontē paši. Vairums pērk vidējās cenas preces. Pat šikādi auto īpašnieki izvēlas lētākus variantus. Vecākās automašīnas īpašnieki nevēlas ieguldīt lielus līdzekļus, tāpēc pērk lētākas rezerves daļas,” par tendencēm stāsta M. Tjarve.

„Teikšu godīgi – piecdesmit procentus no gandarījuma sniedz palīdzēšana cilvēkiem. Vienmēr gribas atrast klientam to īsto detaļu – tieši to, ko viņš vēlas. Neviss piedāvāt to, kas man būtu visizdevīgākā, piemēram, notīrojot pazīstamu zīmolu,” prieku darbā iezīmē SIA *MT Parts* īpašnieks.

Kristīnes Duļbinskas, Kārļa Komarovska teksts un foto

Piegādā koka rotaļlietas visā pasaulē

Viens no SIA *Flockmen* īpašniekiem Jānis Stārstis stāsta, ka attīstošās koka rotaļlietas top no dabīga koka un bez krāsvielām. Izejmateriāls – bērzs – nāk no Valmieras, jo Kuldīgas pusē neesot bērza ražotāju. Lina maisiņus, kur iepakoti produktus, šuj un apdrukā tepat, Kuldīgā.

SIA Flockmen ir jauns uzņēmums, kas pieteikts kategorijā *Debija*, bet strauji attīstās un jau iekarojis ievēribu pasaulē – Kuldīgā un Murjānos ražotās koka rotaļlietas mēro ceļu pie klientiem visos kontinentos. Spēkus apvienojušas vairākas ģimenes – tagadējie vai bijušie kuldīdznieki.

Viens no īpašniekiem Jānis Stārstis stāsta, ka šķietami vienkāršais ražojums – zīmola *Flockmen* attīstošās rotaļlietas – top no dabīga koka un bez krāsvielām. Izejmateriāls – bērzs – nāk no Valmieras, jo mūsu pusē neesot bērza materiāla ražotāju. Lina maisiņus, kuros preces iepakotas, šuj un apdrukā Kuldīgā.

Flockmen tulkojumā nozīmē *ganāmpulks, pulciņš*. Koka cilvēciņi tiek pārdoti komplektos. „Rotaļlietai bija jābūt tādai, kas attīsta bērna domāšanu,” skaidro J. Stārstis. Rotaļlietoties cilvēciņus var kombinēt, aplīmēt, nokrāsot vai apzīmēt. Spēlējoties bērni mācās domāt, attīstīt radošumu, skaitīt. Mūsu ražojumi izmantojami arī sociālajai rehabilitācijai, piemēram, cilvēkiem pēc insulta, lai kustinātu, trenētu roku.”

Mērķa tirgus ir ārpus Latvijas, jo pie-

mums cilvēki šīs lietas nespējot pienācīgi novērtēt – seit koka rotaļlietas šķietot pašsaprotamas. „Mūsu pircējas ir ļoti izglītotas mamma, sākot ar 30 gadiem. Tie pārsvarā ir cilvēki ar labu atalgojumu. Mēs necīnāmies ar ķīniešiem un lētā gala precēm. Mēs esam dārgi un no tā nebaidāmies,” atzīst uzņēmējs.

Ražojumiem ir maksimāla pievienotā vērtība, un tiem nevajag lielu rūpniecību. Tās var viegli sapaķot un nosūtīt uz jebkuru vietu pasaulē. Uzņēmums dod darbu desmit cilvēkiem – izveidojusies ļoti laba, atbildīga komanda. Ja darbu uztic, tad zina, ka tiks izdarīts – neesot jākontrolē. J. Stārstis ieskicē, ka slīpēšanā un pakošanā nākotnē varētu iesaistīt arī cilvēkus ar īpašām vajadzībām.

Rotaļlietas *Flockmen* var pasūtīt mājaslapā. Piegāde iekļauta cenā – pasūtīt jebkurā valstī, tas maksās vienādi. Uzņēmums sūta preces uz 32 pasaules valstīm. Neesot bijis neviens pasūtījums tikai no Antarktīdas un Arktikas. Lielākie noētojami ir Austrālija, Amerika, Francija. Kāds Dānijas uzņēmums nolīgtis, lai pārveidotu mājaslapu un rīkotu reklāmas kampaņu visā pasaulē.

Negaida, ka kritīs no gaisa

Veikals *Retro*, kas startē kategorijā *Pakalpojums*, vienīgais Kuldīgā piedāvā pievilēt atslēgas, pārdod lietotu elektro tehniku no Skandināvijas un, sadarbojoties ar meistarū Aivaru Lukševicu un darbnicu *Sfēra*, šo tehniku arī remontē.

Uzņēmums darbojas jau kopš 2000. gada. Pašlaik tajā strādā trīs darbinieki. „Pirmsākumos ļoti daudz sadzīves tehnikas vedām no ārzemēm, tagad arvien mazāk. Nav jau cilvēku. Daudzi pāriet uz jauno tehniku, kas kļūst lētāka. Bet tie, kuriem 40 vai 50 eiro ir svarīgi, nāk pie mums,” tirgus situāciju izklāsta veikala īpašnieks Guntars Zvingulis. Viņš atzīst, ka ļoti trūkst labu un zinošu meistarū: „Vienīgais Kuldīgā ir Aivars. Lai gan esam meklējuši, jauno meistarū te nav. Neviens jau neraujas to darīt, jo tas ir ietilpīgs darbs.

A. Lukševics piebilst: „Sociālajā tīklā *Facebook* vasarā esam izveidojuši lapu *Veikals „Retro”*. Tur esam norādījuši tālruna numuru, pa kuru var saņemt bezmaksas konsultāciju, jo seniori jau nezina, ko darīt, ja saplīst veļasmašīna vai ledusskapis.”

G. Zvingulis spriež: „Kas ir uzņēmuma veiksmes stāsts? Daudzi aizskrēja uz jo-

„Labu elektrotehnikas meistarū katastrofāli trūkst,” saka veikala *Retro* īpašnieks Guntars Zvingulis.

mām, kurās ir labāk. Pa šiem gadiem mums gājis visai mierīgi, pārdzīvojām krīzes gadus. Kā strādājam, tā strādājam. Ejam un darām – negaidām, ka kaut kas nokritīs no gaisa, bet daudzi vēlas vieglu biznesu. Lai viss būtu labi, mēs vienmēr esam bijuši ļoti godīgi. Uz tā arī turamies.”

Kopējā Kurzemes videonovērošanas tīklā

Turpmāk Skrudnā kārtību uzraudzīs trīs projektā iegādātās augstas izšķirtspējas novērošanas kameras, bet kopā – 18.

Sākot ar 1. decembri, Skrudnā novadā videokameras ir pieslēgtas vienotam Kurzemes tīklam, kas palīdzēs uzlabot drošību. Tās iegādātas Latvijas un Lietuvas kopprojektā.

Iesaistījušās Aizputes, Brocēnu, Dundagas, Durbes, Grobiņas, Nīcas, Priekules, Rojas, Rucavas, Saldus, Skrudnā, Talsu, Vaiņodes un Ventspils novada pašvaldības. Partneri Lietuvā – Kretingas, Plūņes un Skodas rajons. Projektu kūrēja Kurzemes plānošanas reģions. Pieslēgšanās tīklam nozīmē to, ka ikviena pašvaldības policija vai Valsts policija no novada, ar kuru noslēgts līgums, var palūgt ierakstus, piemēram, krimināllietas izmeklēšanai.

Skrundas novada dome papildus 15 kamerām ierīkojusi vēl trīs augstas izšķirtspējas elektroniskās acis. Ir arī mūsdienīgs, jaudīgs serveris, kurā visi ierakstītie videomateriāli noteiktu laiku automātiski uzglabāsies. „Mūsu izmaksas bija aptuveni 23 000 eiro, no kuriem 10% sedza pašvaldība,” skaidro attīstības nodaļas vadītājs Edgars Zeberliņš. „Mēs

videonovērošanai Skrudnā ierīkojam tikai minimāli nepieciešamāko. Nekādas ekstrās.”

Latvijas – Lietuvas pārrobežu programmas projektā *Videonovērošanas kameru uzstādīšana, veicinot drošības pasākumus Latvijā un Lietuvā* budžets ir nepilni 589 000 eiro, tajā skaitā ap pusmiljons eiro no Eiropas Reģionālās attīstības fonda, bet 15% jeb ap 88 000 eiro ir nacionālais finansējums.

Ieguldījums jau devis rezultātus, un kā piemērs tiek minēta trīs velosipēdu zādzība Durbē, kur ar videokameru palīdzību vainīgie atpazīti. „Lai arī projekts beidzies, ikviena pašvaldība arī turpmāk varēs vienotajam tīklam pieslēgties,” stāsta projekta *VideoGuard* vadītājs Edvīns Drīgins. „Katra pašvaldība savu kapacitāti izvērtē.” Tas arī ir iemesls, kamdēļ Kuldīgas novads šajā projektā nav piedalījies, jo pašvaldība jau bija iesaistījies daudzos citos, bet nav izslēgts, ka arī tā novērošanas tīklam pievienosies.

Alberta Dintera teksts un foto

Skrundas komunālā saimniecība pārcelsies

Skrundas komunālā saimniecība līdz šim atradās Stūra ielā 7.

SKS jaunā mājvieta būs Liepājas ielā 5.

Iecerēts, ka no nākamā gada vidus pašvaldības uzņēmums *Skrundas komunālā saimniecība* (SKS) klientus sāks pieņemt skaisti izremontētās telpās Liepājas ielā 5, kur agrāk atradās Valsts policija.

Lēmums par telpu maiņu pieņemts tāpēc, ka telpas Stūra ielā 7 vairs neatbilst prasībām, lai klientus pienācīgi apkalpotu. Tās arī nav piemērotas, lai būtu ērti darbiniekiem un lai izpildītu datu aizsardzības prasības. Paredzēts, ka jaunās mājvietas pirmajā stāvā būs klientu apkalpošanas centrs, bet otrajā darbinieki netraucēti varēs strādāt ar uzņēmums tās trīs. Savukārt tajā ēkā, kurā SKS atradās līdz šim un kas tai pieder, pēc remonta pārcelsies tūrisma informācijas centrs. Šāda vienošanās panākta sarunās ar pašvaldību. Iecerēts arī izremontēt atsevišķas telpas pensionāru klubam, kurā notiks dažādas nodarbības.

Alberta Dintera teksts un foto

Padures muiža uz vienu vakaru pārvērtās par deju klubu.

Dīdžeji pierībina Padures muižu

Lielākā daļa dīdžeju šobrīd izmanto konsoles jeb plašu atskaņotāju simulātorus.

Tradicionālajā konkursā *Kurzemes DJ*, kurā sākotnēji dīdžeji sacentās, mūziku atskaņojot no vinila platēm, šogad startēja seši dalībnieki, kuri palikuši uzticīgi deju mūzikas mikšēšanas kultūrai, bet lieto elektroniskus plašu imitatorus. Visu pjedestālu aizņēma Kuldīgas pārstāvji: uzvaras laurus plūca Dee Key jeb Dainis Klints, otrais – Mr.Rough Boy jeb Armands Liepnieks, trešo vietu ieguva LB jeb Lauris Bērziņš.

Veterāns no Liepājas – DJ Koochieris jeb Dainis Kučinskis.

Pie pulsts šīgada otrās vietas ieguvējs Mr.Rough Boy jeb Armands Liepnieks, kurš savulaik atzīts arī par Kurzemes desmitgades labāko dīdžeju.

Šī droši saucama par tradīciju, jo bez pārtraukuma notikusi jau 16 gadu un šoreiz izskanēja Padures muižā. Vietas izvēle ir apzināta, lai cilvēkus ieinteresētu par majestātisko ēku. Viens pēc otra pie atskaņotājiem un konsolēm stājās Kalvis (Kalvis Lasmanis), Koochieris (Dainis Kučinskis), LB, Mr.Rough Boy, Dee Key un Ģirts (Ģirts Būdenieks). Katrs bija sagatavojis priekšnesumu, lai žūriju pārliecinātu, ka ir labākais.

„Tiks vērtēts skatuviskais tēls, saikne ar publiku, muzikālais materiāls un tas, cik harmoniski tas salāgots,” kritērijus uzskaita žūrijas loceklis, DJ Oceanchild (Roberts Kalniņš). „Protams, skatīsimies arī mikšēšanas tehniku. Nebūs tā, ka varēs izmantot mūsdienu elektroniku, lai tā pusi darba izdara cilvēka vietā. Ja pamanīšu kādu šmaucamies, punkti būs nost!”

Viena no galvenajām balvām, ko ieguva labākais no labākajiem, ir nupat izdotā grāmata *Uz visiem 100 pēc diskoskalas*, ko atvedusi viena no leģendārajām Latvijas diskotēku personībām, diskotēkas un biedrības *Ventas dzirkstis* dibinātājs Viesturs Liepiņš. „Mani visvairāk interesē diskžokeja darbs – tas, kā viņš mūziku saliek kopā,” skaidro V.Liepiņš. „Šeit ir pavisam citādāks formāts nekā diskotēkās, pavisam citi uzstādījumi. Man tas liekas tāds mīļš dīdžeju saiets, tāda lokālu interešu uzturēšana.”

Tam, ka gadu gaitā no publiskas sacensības tas kļuvis par pasākumu, kurā kopā sanāk vienādi do-

mājošie, un ka mainījusies dīdžeju izpratne par savu amatu, piekrīt arī organizators Ģirts Immers jeb DJ Hadge. Iemesls tāds, ka gadu laikā ir mainījusies gan mākslinieku, gan publikas izpratne par dīdžeju kultūru tādā elektroniskajā mūzikā, ko atskaņo no vinila platēm. To piekopj tikai uzticīgākie. „Sākumā mūziku atskaņoja tikai no kompaktdiskiem vai vinila platēm,” atminas Ģ.Immers. „Tagad katrs dīdžejs brauc ar savām konsolēm, un mūzikas avots ir dators.” Sākotnējā nostādne bijusi tāda: ja vienu gadu esi kļuvis par Kurzemes labāko dīdžeju, nākamajā gadā piedalīties vairs nevar, bet ar laiku arī šī kārtība mainīta, un nu ikvienam pat vairākus gadus pēc kārtas ir iespēja aizstāvēt labāko godu.

„Protams, viss mainījies,” atzīst Kurzemes desmitgades dīdžeja titula ieguvējs Mr.Rough Boy jeb A.Liepnieks. „*Andergraunds* aizgājis pagrīdē, tagad dominē popmūzika, bet ir jācenšas, jādara. Tas, kas man liek stāties pie pulsta, ir tas, kas iekšā sirdī. Interese par mūziku man bijusi kopš bērna kājas, kad es vecākiem dzimšanas dienās atskaņoju mūziku no kasetēm, no lentām: Dr.Alban, DJ Bobo. Pie tādas mūzikas es arī izaugu.”

Kādreiz ikvienam diskžokejam prasmes bija jāpierāda, lietojot organizatoru sarūpēto tehniku, un tad visu izšķīra meistarība. Iemesli tam, ka tagad pasākumi atšķirībā no pirmajiem ir mazāk apmeklēti, ir gan tajā, ka mainījusies cilvēku muzikālā gaume, gan faktā, ka ļoti daudzi no dzimtās vietas aizbrau-

kuši. Ģ.Immers pauž cerību, ka izdosies to saglabāt ja ne kā konkursu, tad kā dīdžeju salidojumu. Arī kā pasākumu tiem apmeklētājiem, kuru sirdij tāds ir tuvs, kuri saprot dīdžeju kultūru. To Kuldīgā visspilgtāk varēja izbaudīt savulaik Pilsētas svētkos pasākumā *Save The Vinyl*. Ar nelielu pārtraukumu tas organizēts desmit vasaras, un tajā piedalījušies arī viesmākslinieki no Somijas, Šveices, Spānijas un Kolumbijas. „Dienzēl nezinu, vai tuvākajā laikā tas atgriezīsies,” atzīst DJ Hadge. „Neviens dīdžejs vairs negrib nākt ar lielajām somām, kas pilnas ar platēm. Cilvēks pēc savas dabas tomēr ir slinks – labāk paņems zibatmiņu vai datoru.”

Pasākuma organizators skaidro, ka vinila plates katru gadu kļūst aizvien dārgākas un, ja gribas būt topa dīdžejam, tad jaunāko ierakstu iegādē jāreķinās ar diezgan lielām izmaksām. Savukārt digitālā mūzika maksā lēti. Lai arī mūsdienu elektroniskā dīdžeju tehnika no plašu atskaņotājiem īpaši neatšķiras, skanējuma ziņā digitālā skaņa nekad nevarēs sacensties ar analogo, kāda ir platēm. Pašlaik vinila ripu izmantošana pasākumos jau uzskatāma par tādu kā fanātismu. Piemēram, ja uz pasākumu *Kurzemes DJ 2019* kāds būtu ieradies ar plašu atskaņotājiem, viņš nešaubīgi kļūtu par favorītu, bet tos izmantot jāmāk – tā ir māksla. Lai gan konkursā plates neviens lietā nelika, dīdžeju uzstāšanās žūrija atzina par teicamu.

Alberta Dintera teksts un foto

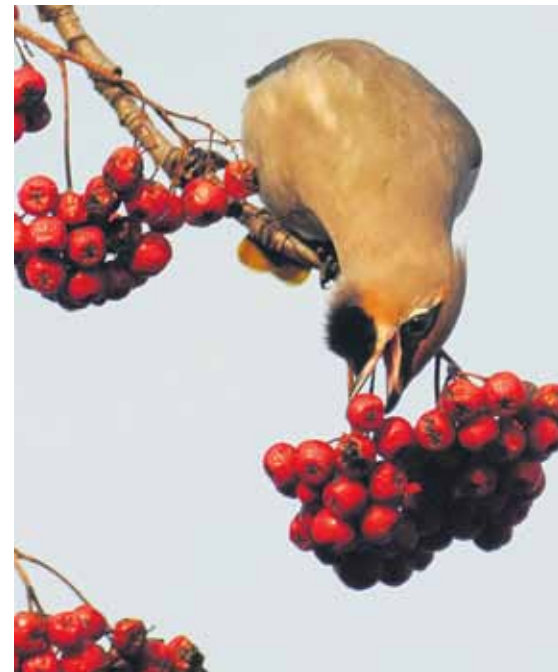
Citādas dāvanas Ziemassvētkos

Inta Jansone
Selgas Bērziņas arhīva foto

Latvijas Ornitoloģijas biedrība (LOB) aicina Ziemassvētkos dāvēt neparastu ziedojumu draugu, radnieku un kolēģu vārdā. Putnu un cilvēku labklājības akcijā (Ap)dāvini putnus tas paredzēts labiem darbiem.

Mežzirbe.

Zidaste.

IZTEIKT VĒLMI ZIEDOT

LOB valdes priekšsēdis Viesturs Ķerus skaidro: „Ikviens saskāries ar visai grūto uzdevumu atrast dāvanu, kas otram būtu vērtīga un iepriecinoša. Lai šo uzdevumu atvieglotu, aicinām dāvanā ģimenes locekļiem vai kolēģiem izvēlēties ziedojumu dabai. Vienlaikus šī ir dāvana putnu kopienai un, iespējams, pat kādam putnam nākotnē uzdāvināta dzīvība.”

To, kurš grib no ierastās rīcības atteikties, tā vietā pauzēt vēlmi, lai viņa vārdā tiktu ziedots, biedrība aicina sociālajos tīklos šo vēlmi publiskot kopā ar kāda putna fotogrāfiju un ierakstu *Mana vislabākā dāvana svētkos ir tavs #ziedojumsdabai: piedalies LOB Ziemassvētku aicinājumā un #apdāviniputnus.*

PUTNU SKAITS MAZINĀS

Jaunākie dati liecina, ka mežirbju populācija kopš

2005. gada samazinājusies par 91%, arī melno stārķu, griežu, dižraibo dzeņu skaits turpina samākt. Ziedojumi palīdz negatīvo pārmaiņu cēloņus izprast un novērst. „Esam pateicīgi tiem, kuri ziedojuši iepriekšējos gados, jo tas ļauj mežos cīnīties par dabas vērtību saglabāšanu, izzināt melno stārķu ligzdošanas sekmes un noskaidrot, kas tās ietekmē, uzmeklēt neaizsargātas mazā ērgļa ligzdu vietas, lai pasargātu tās no nociršanas, izvietot būrus apdraudēto zaļo vārnu ligzdošanai un darīt daudzus citus darbus putnu labā,” uzskaita V.Ķerus.

JA SĀK, JĀTURPINA BEZ PĀRTRAUKUMA

Cilvēks putniem vienmēr palīdzējis: pavasarī izliekot būrišus, ziemā piebarojot. Kā rīkoties vispareizāk? V.Ķerus skaidro: „Ziemā būtiskas ir barotavas. Tā ir ļoti laba iespēja ziemojo-

šos putnus iepazīt tuvāk. Svarīgākais, kas jāpatur prātā: ja esat sākuši putnus barot ziemas sākumā, tad jā rūpējas, lai barība būtu pieejama līdz pat pavasarim. Nekādā gadījumā putniem pasniegto nedrīkst sāļt. Izvēloties barotavu, jāizvēlas tāda, kurā barība neapsnigs un kurai sniegs neaizputinās ieeju.

Taču ir vēl citi veidi, kā putnus iepriecināt. Ja logus ziemā izrotāsīt ar sniegpārslīnām, tas pasargās pret ieskriešanu stiklā, ko nereti nākas piedzīvot. Putni novērtēs arī tīrus, no sniega atbrīvotus celiņus pagalmā. Ja segums nav asfalts vai līdzīgs klājums, bet vienkārši zeme, tad būs vieglāk tikt klāt pie barības krikumiem. Bet to, ka šos celiņus šķērso grauzēji, naktīs novērtēs pūces. Arī ziemā ir vērts dārzā izlikt putnu būrīti, jo tas noder ne tikai ligzdošanai, bet arī nakšņošanai aukstā laikā.”

KĀDA BARĪBA DERĒS

- Ziemā putniem vajag daudz enerģijas, tāpēc vispiemērotākā ir ar augstu tauku saturu.
- Sauso barību, piemēram, auzu pārslas vai sadrupinātu maizi, ieteicams izmērcēt taukos vai eļļā.
- Tauki, speķis – zīlītēm, dižraibajiem dzeņiem, dzilnīšiem un strazdiem.
- Zemesriekstus iecienījušas zīlītes, zaļžubītes, lauku zvirbuļi, dzilnīši un dižraibie dzeņi. Dzilnīši un pelēkās zīlītes var tos glabāt slēptuvēs.
- Kaltēti augļi, piemēram, rozīnes, garšos melnajiem meža strazdiem un pelēkajiem strazdiem.
- Ābolus, bumbierus un citus augļus iecienījuši strazdi, zīdastes un zīlītes.
- Sadrupināta maize der nelielā daudzumā, jo tās enerģētiskā vērtība ir diezgan zema.
- Var arī iztikt bez speciālas barotavas. Taukus var uzziest uz nelīdzenas virsmas: malkas kluča, koka stumbra utt. Speķi var pienaglot vai pakārt stieplē pie palodzes vai koka zarā. Visvienkāršāk putnus var piebarot, barību izkaisot zemē no sniega attīrītā laukumā koka vai krūma aizvējā.

Delikatese spārnotajiem draugiem

Tukša plastmasas trauka dibenā izurbiet nelielu caurumu, izveriet auklu un iekšpusē iesieniet mezglul! Bļodā sagatavojiet maisījumu no sēklām, riekstiem, kaltētiem augļiem un auzu pārslām! Pārlejiet pāri izkausētus taukus šādā proporcijā: trešdaļa tauku un divas trešdaļas maisījuma! Visu samaisiet un iepildiet traukā! Kad maisījums sacietējis, trauku ārā pakariniet ar atveri uz leju!

AKCIJA (AP)DĀVINI PUTNUS

- ◆ Jebkurš cilvēks vai organizācija Latvijas Ornitoloģijas biedrībai var ziedot brīvi izvēlētu summu kontā LV34HABA000140J035491.
- ◆ Maksājuma uzdevumā jānorāda, kā vārdā ir ziedots un kur

adresēt svētku kartīti.

- ◆ Dāvanas saņēmējam pirmssvētku laikā uz norādīto e-pasta adresi vai pa pastu tiks nosūtīta kartīte ar apliecinājumu, ka konkrēts cilvēks vai organizācija viņa vārdā ziedojuši dabas un cilvēku labā.

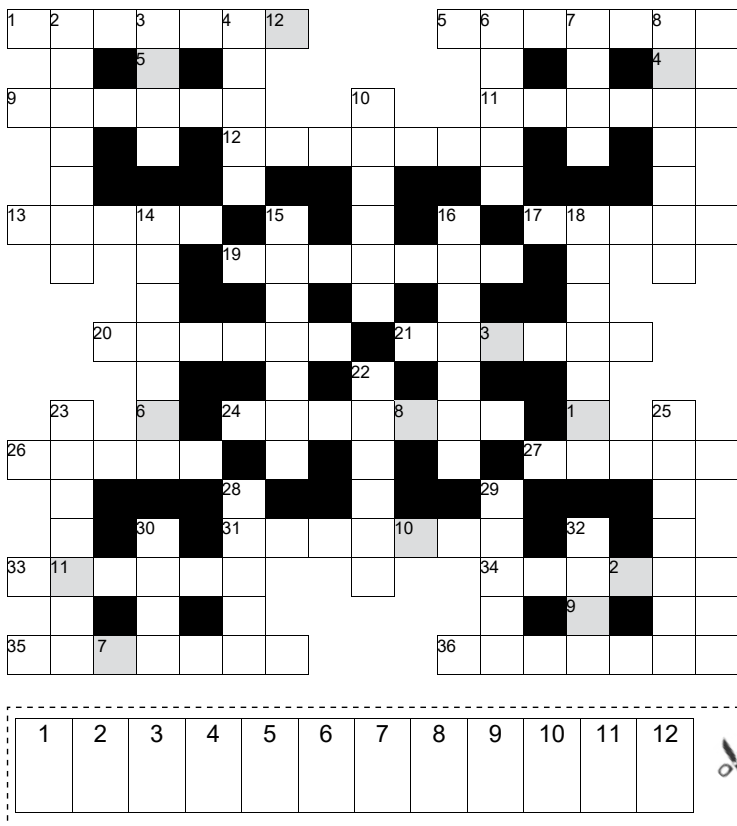
Dižraibais dzenis.

Dižknābis.

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Veidojusi Agita Leontjeva.

Risinājumu gaidām līdz 18. decembrim.

Horizontāli: 1. Mākslinieku biedrība Latvijā (1924–1938). 5. Aizliegums kuģiem iebraukt ostā vai izbraukt no tās. 9. Memoriāls monolīts akmens stabs budisma mākslā. 11. Teritorija ar vienādām etnogrāfiskām īpatnībām. 12. Angļu arheologs (1873–1939). 13. Vieta uz krūtīm zem drēbēm. 17. Elementārdaļiņu kustības daudzuma moments, kas tām piemīt neatkarīgi no to kustības. 19. Šķidrums kosmētiskais līdzeklis ādas kopšanai. 20. Latvijas Tautas frontes izdevums (1988–1992). 21. Niedres spalva, ar ko raksta Austrumos. 24. Upe Krievijā, Čukču autonomajā apvidū. 26. Ārstniecības procedūras, medikamenta lietošanas cikls. 27. Hroniska vispārēja infekcijas slimība, kas bojā galvenokārt ādu un nervu sistēmu. 31. Zila krāsviela, kuru satur dažādi augi, izmanto laboratorijās par indikatoru. 33. Augusta reģistra koka pūšamais mūzikas instruments. 34. Latviešu aktrise (1937). 35. Rudens puķes. 36. Maksa par padarīto darbu.

Vertikāli: 2. Locītavu saslimšana, ko parasti izraisa vielmaiņas traucējumi, deģeneratīvas izmaiņas locītavās. 3. Upe Igaunijā, Lielās Emajegi kreisā krasta pieteka. 4. Franču gleznotājs (1882–1963), viens no kubisma pamatlicējiem. 6. Dzīvojamo un saimniecisko ēku kompleks, kas kopā ar zemes valdījumu veidoja zemnieku saimniecību viduslaikos Rietumeiropā. 7. Īstā cidonija. 8. Darvai vai piķim līdzīga masa, ko iegūst no naftas destilācijas blakusprodukta. 10. Ķīmiskais elements, plastisks retzemju metāls. 14. Neptūna lielākais pavadonis. 15. Robežapsardzes postenis. 16. Bizamžurka. 18. Beļģu gleznotājs (1886–1952). 22. Kādamī valodai raksturīgs nedalāms vārdu savienojums, kura nozīme atšķiras no atsevišķo vārdu nozīmes. 23. Karpu dzimtas saldūdens zivs ar zaļgani melnu muguru, dzeltenīgi mirdzošiem sāniem un vēderu un spilgti sarkanām spurām. 25. Cilvēks, kam vadošā ir ķermeņa kreisā puse. 28. Kvalifikācijas pakāpe, kategorija, ko piešķir dažās profesijās, sportā. 29. Latviešu rakstniece un dzejniece (1890–1985). 30. Pilsēta Bulgārijā, apgabala administratīvais centrs. 32. Monēta, kas atbilda ceturtdaļdaļderim jeb astoņpadsmit grašiem, cara laikos 30 kapeikām.

Pareizā atbilde: REFLEKTANTS
(persona, kas ir pieteikusies vai izraudzīta uzņemšanai mācību iestādē).

Atbildes

Horizontāli: 7. Argalis. 8. Aizkars. 11. Žonglēšana. 13. Firmaments. 14. Siens. 15. Helebarde. 16. Ošiņš. 19. Terīnes. 20. Stute. 21. Barenca. 24. Agregātstāvokļi. 26. Superintendents. 32. Godalga. 33. Butes. 34. Atlaist. 37. Ferda. 38. Labirints. 39. Albas. 42. Biogrāfija. 43. Aplikatūra. 44. Emīters. 45. Mediāna.

Vertikāli: 1. Brigantīna. 2. Panēt. 3. Žirafes. 4. Kiprīda. 5. Aklas. 6. Priekšmeti. 9. Kokīles. 10. Stanica. 12. Arestēt. 13. Fraktēt. 17. Bezrūpīgs. 18. Falkonets. 22. Agora. 23. Švedis. 25. Sēt. 26. Skaudīgums. 27. Nautika. 28. Ezeriņa. 29. Skarlatīna. 30. Somenis. 31. Eskadra. 35. Maniere. 36. Stelles. 40. Kārta. 41. Aktis.

Pareizi atbildējuši: Vilnis Bēniņš, Bruno Mekšs, Gunta Vāciete, Velta Višņevska, Ojārs Silkans.

Atmiņējumu, izgrieztu no laikraksta (ne kopētu), sūtiet uz redakciju *Krustvārdu mīklu konkursam, Kurzemieks*, 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai iemetiet redakcijas vēstuļu kastītē!

Japāņu rakstniece sola grāmatu par Kuldīgu

Kuldīgā nupat viesojušies trīs ciemiņi no Japānas: rakstniece Ito Ogava, rakstniece, žurnāliste un zaļās tējas (mačas) tradīciju pazinēja Noriko Morišita un Jodžiro Kavašima, kuram Tokijas centrā pieder latviešu rokdarbu veikaliņš *Riga Collection*. I.Ogavai ir interese šeit izpētīt Ziemassvētku tradīcijas. Par to svinēšanu viņa plāno rakstīt savu nākamo grāmatu.

Mediķu Rūtas un Ivara Eglīšu mājās Kuldīgā uzņemti viesi no Japānas un tradīciju kopa *Rika*: latviešu rokdarbu veikaliņa īpašnieks Jodžiro Kavašima, Kaza (Ilona Freimane), Vilks (Aigars Freimanis), Nāve (Guntars Zariņš), rakstniece Ito Ogava, Dzērve (Sanita Sokolovska), Sunitis (Vija Zariņa) un žurnāliste Noriko Morišita.

PIRMĀ IZROTĀTĀ EGLĪTE!

Kuldīga izvēlēta, pateicoties Latvijas vēstnieces Japānā vietniecei Egijai Eglītei. J.Kavašima zinājis, ka viņa nākusi no pilsētas, par kuru vienmēr bijusi interese. Arī rakstniecei I.Ogavai esot interese par latviešu kultūru. „Viņa sarakstījusi grāmatu *Dūraiņi*, kuras fragmenti šomēnes tika lasīti Starptautiskajā Prozas lasījumu festivālā Rīgā,” skaidro E.Eglīte. Japāņi dzirdējuši, ka pirmā Ziemassvētku eglīte izrotāta Rīgā 1510. gadā, tāpēc I.Ogava par šiem svētkiem rakstīšot grāmatu.

Egijas vecāku mājās ielūgti ķekatnieki – tradīciju kopa *Rika*, kas vadījusi rotaļas, dziedājusi dziesmas un vilkusi blūķi. I.Ogava vēlējusies izprast tautiskās tradīcijas, lai precīzāk tās aprakstītu grāmatā. „Mēs uzzinājām, kā Ziemassvētkus un Jauno gadu svin latviešu stilā,” skaidro Jodžiro. „Šeit Ziemassvētki saistīti arī ar kristietību, bet mums tiem nav saiknes ar reliģiju. Mūsu dievs ir Šinto. Mēs tad vienkārši pavadām laiku ar ģimeni vai draugiem. Jaunajā gadā visa ģimene sanāk kopā un svin, un tas mums sašķir.”

RUDZUMAIZES REPUBLIKA

„Prozas lasījumu festivāls Rīgā šogad bija veltīts Japānas tematikai,” stāsta E.Eglīte. „Es no vēstniecības puses palīdzēju

Kultūras ministrijai atrast trīs japāņu rakstniekus – tie ir Ito Ogava, Kjoko Nakadžima un Dans Osano.” Viņa darbi lasīti Nacionālajā bibliotēkā. „Man palīdzēja Kavašimas kungs, kurš ir Latvijas draugs jau no vēstniecības pirmsākumiem 2006. gadā.”

I.Ogava saka: „Latvijā esmu bijusi vairākas reizes, Kuldīgā šī ir otrā reize.” Prozas festivālā viņa lasījusi nodaļu no kāda darba. Tajā aprakstīts laiks Latvijā pirms 100 gadiem un stāstīts par zemnieka dzīvi valstī, kuras nosaukums ir Rudzumaizes Republika. Attēlots, kāda šeit ir vienkāršo cilvēku dzīve, kā cilvēks piedzimst, uzaug, apprecas un nomirst. J.Kavašima piebilst: „Rakstniece bija ļoti laimīga, ka varēja lasīt japāniski un pēc tam dzirdēt, kā tulks visu pārstāsta. Viņai tas bija prieka pilns brīdis.”

PATĪKAMA VALSTS

J.Kavašima stāsta, kā Japānā radies latviešu preču veikaliņš. Pirms 50 gadiem viņa vecākais brālis Jasuhiko studējis Amerikā. Tur viņam palīdzējis latvietis Belizārs Radziņš, kurš devis galvojumu, lai japāņu students var mācīties turpināt, – tas abus satuvinājis uz mūžu. Belizāra ģimene izturējusies ļoti labi, un pēc viņa nāves Jasuhiko joprojām to apciemo. „Abi arī bija skauti,” piebilst Egija. „Kopš tā laika Japānas un Latvijas skau-

tus vieno īpaša sadarbība.”

J.Kavašima secina: „No šīs pieredzes iemācījos, ka Latvija ir ļoti patīkama valsts. Diemžēl daudziem japāņiem nav ne jausmas, kādi cilvēki tur dzīvo vai pat kur tā atrodas. Tāpēc, ieraugot, ka latviešiem ir tik skaisti rokdarbi, piemēram, grozi un lina izstrādājumi, es izveidoju veikaliņu.” Vieta esot diezgan populāra. Nesen kādā raidījumā radīts sižets par Latviju, un pēc tā noskatīšanās cilvēki nākuši viens pēc otra un iepirkušies.

Katru gadu J.Kavašima organizē tūristu ekskursijas uz Latviju. „Kopā apskatām jūsu kultūru, pilsētas. Lielākoties ierodas dāmas, kuras katru reizi nopērk diezgan daudz latviešu suvenīru.” Iecienīti esot mūsu ēdieni, kādus Japānā nevar nobaudīt. Jodžiro priecējās, ka arī citiem šejienes kultūras mantojums patīk, tāpēc viņam prieks cilvēkus te atvest.

Arī I.Ogava katrā vizītē latviešos atrodot kaut ko labu. Vienīgais, kas ciemiņiem te licies dīvaini, ir tas, ka tradicionālajos veikalos, kuros var iegādāties Latvijas suvenīrus, skan amerikāņu mūzika. „Veikaliņi ir jauki, bet arī mūzikai vajadzētu būt latviešu,” nosaka Kavašimas kungs.

Rūta Mediņa (Jauno žurnālistu skola) Ivara Eglīša arhīva foto

Kā kādreiz Kuldīgas avīzē gājis

Žurnālists Andris Grīnbergs Kuldīgā avīzē strādājis no 1962. līdz 1969. gadam. Šogad iznākusi viņa grāmata *Kustina dzīvi. 60 gadi žurnālista ceļos un neceļos*, bet jau top nākamā, kurā vieta atvēlēta arī darba epizodēm Kuldīgā. Dažus atmiņu stāstus no topošās grāmatas ar autora laipnu atļauju publicējam.

ŠEJIENES POSMS

Kuldīgas posms (1962–1969) ciešāk satuvina ar *Padomju Jaunatnes* darbiniekiem, jo kļuvis par šīs avīzes ārštata korespondentu. Īpaši daudz man dod āķīgi rakstotais un vēl āķīgāk domājošais žurnālists Ilgonis Bite un vienmēr domāt savu domu rosinošais laikraksta literārais konsultants Imants Auziņš. Un kur tad vēl neskaitāmās tikšanās – gan Kuldīgā, gan Rīgā – ar Ēvaldu Valteru! Brīvdomīgi izteicieni, vaļsirdības par strēlnieku tēmu,

aktiera profesiju un literatūru... Skatos Ēvaldā un domāju: „Bet viņš taču sāka ar strādnieka gaitām sērkokociņu fabrikā *Vulkāns*.”

Vēlāk skatos, kā zivis lec augšā Ventas rumbā, krīt atpakaļ, bet lec no jauna. Jo jātiek augšā.

Vēl dažus vārdus par Imantu Auziņu. Blaumaņielas namā, stāvot *Padomju Jaunatnes* redakcijas koridorā pie kāpņu margām, kur nav svešu ausu, mēs abi ļoti atklāti apspriežam Zigmunda Skujiņa konjunktūras romānu

Fornarina, ko tobrīd turpinājumos drukā žurnāls *Karogs*. Imants ir īpaši ass, uzvedina uz domām, kādas man nav nākušas prātā. 2005. gadā, kad pagājuši 42 gadi, pats Skujiņš, jau plaši pazīstams kā spēcīgs latviešu rakstnieks, paškritiski *Fornarinu* nodēvē par savu „visšvākāko darbu”. Tas ir apliecinājums Imanta Auziņa teiktā patiesumam. Pateicos liktenim, ka tik jaunos gados mani saveida kopā ar asi domājošu dzejnieku. Žurnālista darbā milzīga nozīme tam, ka ir skaidrs, kas ir kas.

Žurnālistikā jau 50 gadu

34 gadus Kuldīgas *Padomju Dzimtenes*, pēc tam *Kurzemnieka* redakcijā nostrādājusi Maija Laizāne. Savulaik korektore, atbildīgā redaktore, žurnāliste. Maija vēl aizvien saistīta ar presi – ir žurnāliste Jelgavas laikrakstā *Zemgales Ziņas*.

AR DIVIEM PIRKSTIEM

„Mani *Kurzemnieka* gadi bija no 1969. līdz 1993. gadam. Strādāju par korektori un atbildīgo sekretāri. Pirms tam mazliet biju iemēģinājusi roku tirdzniecībā kancelejas preču veikalā par inventarizatori. Skolas biedrene Žanete Ērcīte strādāja *Padomju Dzimtenē*, kur atbrīvojās korektores-mašīnrakstītājas vieta. Latviešu valodā vienmēr esmu bijusi laba, un tas mani ilgu laiku atturēja no tālākām studijām, jo šķita, ka esmu pietiekami gudra. Mašīnrakstīšana gan bija jāapgūst. Atceros, kā Jāzeps Stirāns (*Padomju Dzimtenes* redaktors 80.–90. gados) atnesa un nolika pirmo rakstu, ko lēni, ar diviem pirkstiem uzrakstīju, un teica: „Tad jau pats būtu to izdarījis ātrāk.” Pamazām, pamazām gāja aizvien ātrāk – iemanījies rakstīt jau ar četriem pirkstiem, drīz vien varēju līdzināties savai mammai, kura bija beigusi mašīnrakstīšanas kursu pēc aklās metodes.

No žurnālistiem ar rakstāmmašīnu pati strādāja tikai Valija Grundmane, pārējie rakstīja ar roku un deva man. Varēju rokkrakstus diezgan labi salasīt. Jāzeps bieži vien rakstīja tā, ka tikai pirmais un pēdējais burts bija saprotami, bet no konteksta tāpat varēja saprast, ko viņš domājis. Žurnāliste Alīda Daktere vienmēr sāka taisni, bet tad rindiņa aizgāja aizvien, aizvien šķībi uz leju. Bet Valija Grundmane nevarēja izlasīt, ko pati bločīnā ierakstījusi, – nāca pie manis, lai palīdzu.

Aizgāju prom 1993. gadā, kad vēl nebija nekādu datoru, un tā visus gadus pārrakstīju žurnālistu rakstus.”

AR KOLĒGIEM PAVEICIES

„Man ļoti laimējās ar kolēģiem, kuri tolaik, kad atnācu, jau bija priekšā. Valija Grundmane bija fenomenāls cilvēks – rakstīja arī

lugas, viens viņas viencēliens pat bija uzvests Dailes teātrī. Viņai bija diploms, par kuru ik pa laikam pavilkām uz zoba, – trešās klases vai šķiras aktrise. Šeit strādāja dzejnieks Andris Grīnbergs. Alīda Daktere bija kārtīgs un saprotošs cilvēks, darīja savu darbu pēc labākās sirdsapziņas, kolēģiem palīdzēja, ja viņiem bija pat kādas privātas nepatikšanas vai bēdas – ļoti atsaucīga un saprotoša.

Redaktors bija Arvīds Blūms. Viņš manā mūžā bijis galvenais cilvēks profesijā, kurā strādāju nu jau 50 gadu.

Redakcijā iemācījies spēlēt novusu, un tas ir kļuvis par manu mūža aizraušanos. Pagājušajā gadā veterānu sacensībās Latvijas mērogā grupā 70+ dabūju pirmo vietu. Katrā sevī cienošā organizācijā bija novusa galds. Alīda tolaik pīpēja istabā, tikai vēlāk tam tika atvēlēta atsevišķa vieta. Es arī sāku redakcijā pīpēt, bet pēc tam atmetu.”

LASĪJA, KAMĒR SĀKA RAKSTĪT

„Tā nu es lasīju un lasīju citu rakstus. Neatceros, vai man pašai vai Blūmam radās ideja, ka es varētu rakstīt pati. Aizbraucu uz kādu kolhoza fermu pie slaucējām. Tas bija interesanti, un man tīri labi izdevās. Blūms uzslavēja un bezmaz teica pārējiem: „Lūk, tā vajag rakstīt!”

Ar Žaneti sēdējām vienā kabine-

tā. Vienu brīdi viņa bija atbildīgā sekretāre, es – korektore, pēc tam apmainījāmies. Abas mācījāmies neklātienē augstskolā. Es iestājos kopā ar Aiju Roni, kura bija atnākusi kā grāmatvede, bet pēc tam sāka rakstīt. Mani iecēla par vēstulju nodaļas vadītāju, kur nodarbojos ar dažādām nebūšanām. Tas bija interesanti un vērtīgi. Piemēram, kādai tantei āra tualetē salūdzis vāks. Vērsos namu pārvaldē un vēl kaut kur, kamēr vāks sataisīts. Aizgāju ap-

„Mēs kolektīvā nerunājām uzmanīgi. Tie laiki bija vienkāršāki nekā tagad. Redzīgi cilvēki arī tajos laikos zināja, kurš ir kurš.”

skatīties, vai tiešām ir, – jā, tantīte laimīga. Vārds pa vārdam, un viņa sāka stāstīt, kā reiz Ulmanis bijis Kuldīgā, kā viņš viņu uzrunājis. Ar dabas aizsardzību bija nebūšanas, ar maluzvejniecību, bet cilvēki sūdzējās arī par savām nebūšanām. Cilvēki bija katrs citādāks, un pa vidu gadījās arī tādi, kuriem viss ir viena vienīga nebūšana un kuri laiku pa laikam redakcijā parādījās.”

NE LAIKI, BET CILVĒKI

„Arvīdam Blūmam manā dzīvē bijusi ļoti liela nozīme. Nezinu, vai es būtu žurnālistikā, ja toreiz avīzi būtu vadījis kāds cits. Avīze bija partijas un izpildkomitejas orgāns, un Blūms prata (Komunistiskās –

VIŠU ZEMJU PROLETARIĒSI, SAVIENOJIETIES!

PADOMJU DZIMTENE

LKP KULDĪGAS RAJONA KOMITEJAS, KULDĪGAS RAJONA DARBALAUZU DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

ETURTDIEN, 1976. gada 6. maija Nr. 54 (4858) Iznāk kopš 1945. gada Maksā 2 kap.

Skru uzdevi

«Skru» kolekti šogad lielā uzdevumā jāpaveic valstij milj. 500 tūkstoš oļu, 62 tūkstošus putnu gaļas. Pirmo četru mēnešu laikā jāpaveic 100 tūkstošus vairāk nekā bija paredzēti. Aizvadītajos četros mēnešos izpildīts pusgada plānu gaļas piegādē valstij.

Visu uzmanību — rušināmkultūrām!

Graudaugu sēja beigta arī sovhozos «RUDBĀRŽI», «VILGĀLE» un kolhozā «ĻEŅINA CEĻŠ»

Kad runāts par kartupeļu audzēšanu pērnā rudenī un arī šopavasari, bieži dzirdēts: — Nakavējam rušināšanu. Sazēla nezāles, un labu ražu vairs nebija ko gaidīt. Šādu rūgtu mācību pieredzi izbaudīt arī kolhoza «Ziedonī» mehanizatori. Ir nolēms labot aizvadītā gada kļūdas. Tāpēc kolhoza mehanizatori vieni no pirmajiem sāka stādīt kartupeļus.

«Ziedonī» kopj kartupeļus

juši kolhoza «Ziedonī» hanižatori. Saimniecībā, kartupeļi stādīti aprīļa un maija sākumā, kas ir labvēlīgi apstākļi, kas nodrošina labu kopšanu. Kavēties drīkst, un nav jāgaida, nezāles sāks zelt, bet tās iznīcina jau digšanas stadijā. Tagad iestājas silts laiks, uzstājas lietus, un kavēties var dārgi maksāt.

PĀRSKATS par pavasara sējas gaitu līdz maijam. (Operatīvās ziņas)

Kā zeme liek un prasa

— Labu paraugu parādī-

J. Straum

1976. gada *Padomju Dzimtenes* galviņa.

red.) partijas vadību noreducēt līdz formālai būšanai. Tas nevienu netraucēja. Viņš bija Tēvijas kara dalībnieks, tāpēc varēja to atļauties. Piemēram, viņam zvana no partijas komitejas, un viņš var pat pateikt „Ļauj strādāt!” un nolikt klausuli. Tas atkal ir jautājums par cilvēkiem un laikiem. Mēs sakām: bija tādi laiki, tāpēc cilvēki tā rīkojās. Nu, nav tik vienkārši! Viens dara tā, otrs – citādi.

Kāda Blūmam pašam bija iz-

darīt, lai varētu likt avīzē.”

NODEVAS IDEOLOĢIJAI UN PATIESĪBA

„Nezinu, ko un kā rakstīja partijas dzīves nodaļa. Es savā vēstulju nodaļā jutos labi – man neko ideoloģisku nevajadzēja rakstīt. Kā jau teicu, Blūms mācīja saprast, kas ir nodeva ideoloģijai un kas ir patiesība. Un tā bija mūsu iekšēja cenzūra. Jā, bija partijas konferenču materiāli, bet kopumā es tos laikus atceros tā, ka mums bija divi uzstādījumi: rakstīt par labiem cilvēkiem un pakritizēt tos, kuri nav tik labi. Pavisam vienkārši.

Kad 1993. gadā aizgāju uz Jelgavu, ar savu pieredzi sapratu, cik Kuldīgā esmu bijusi laimīga. Attiecīgme redakcijās atšķīrās pilnīgi. Citi laiki, citi uzstādījumi, cita atbildība.

Viena epizode, kas ilustrē Blūma attieksmi pret avīzes labošanu. Latviešu valodā par slaucējām, kuras visas ir sievietes, rakstām sieviešu dzimtē. Ja iekļūst viens vīrietis, rakstām – slaucēji. Reiz Alīdai ar Blūmu bija polemika: Blūms zina, ka ir viens vīrietis, tāpēc jāraksta slaucēji, bet Alīda saka: „Neparko!” Beidzot aiziet līdz necenzētiem izteicieniem. Mēs ar Žaneti pa vidu, un šajās reizēs, ne vienai, ne otrai pusei neko nesakot, izdarījām tā, kā bija labāk un pareizāk. Bet brīžiem spalvas putēja.”

UZTRENĒT SEVI turēties pie dzīves

„Lai justos veseli, jāiet pie cilvēkiem, jādalās ar enerģiju un tā jāvairo,” saka psihoterapeite AINA POIŠA, kura nesēn ar lekciju *Esmu pensionārs – ko nu?* viesojās Kuldīgas senioru skolā.

PAR EMOCIJĀM UN ATTIECĪBĀM

A.Poiša stāsta: „Kad bērniņš piedzimst, tas izaug, bet katrā no mums tas sirds rajonā dzīvo joprojām. Kauns, bailes un skumjas ik pa brīdīm mūsos mājā, un nevaram saprast cēloni. Dažreiz pat nav skumju notikumu, tomēr cilvēks jūt visu šo emociju gammu, kas dzīvo vēderā. Fiziski jau nav nekādas lielās vainas – dažreiz no ārsta saņemam atbildi, ka jāskārto galva.

Es darbojos ar cilvēku emocijām un attiecībām. Pieņemšanas izjūta liek mums justies labi. Ja ir smaidis, sirsniņa un labvēlība, ķermeņi jūt, ka ir pieņemti. Stress pāriet, cilvēks sajūt piederību un ir kopā ar tiem, kuri viņu pieņem. Tas bērniņš mūsos dzīvo, tomēr ārstiem ir tiesības mums reizēm pateikt, ka kaut kas ir mums galvā. Ir cilvēki, kuriem ir smagāka dzīves pieredze un ir cilvēki, kuriem vieglāk gājis. Saka, ka cilvēkam uzliek to, ko iepriekšējā paaudzē nav atrisinājuši.”

„TO MĒS NEVARAM ATĻAUTIES”

Cilvēkiem raksturs ir dažāds: gan vieglāks, gan smagāks. Ir arī dažādi temperamenti. Psihoterapeite saka: „Organismam svarīgi saprast, ka mums kā putnam ir divi spārni. Mūsu pamatvajadzība ir labs miegs, kas atpūtina no stresa. Ja cilvēks nevar gulēt, tad sāk izdegt baterijas. Ja tas ir ilgstoši, rodas ķēdes reakcija. Reizēm ir aizspriedumi lietot zāles. Bet, ja ir vajadzība, tad jālieto, nevis nemitīgi jāšūdzas par miega traucējumiem.

Vēl pamatvajadzība ir ēdiens. Ja nepaēdam, krītas cukura līmenis. Ēdiens un ūdens ir ļoti svarīgi. Tas nenozīmē, ka mums kā latviešiem pie galda kārtīgi jāpieēdas. Dažreiz to darām par daudz un nevietā. Jaunā paaudzē mūs māca, ka nevajag tik daudz grozīties ap to ēdienu, bet vienkārši pasēdēt, padarīt kaut ko, būt kopā.

Jārūpējas par veselīgu uzturu. Ja esam ieinteresēti sevi aprūpēt, veselīgs ēdiens ir ļoti vienkāršs – nekam dārgam nav jābūt. Jāpalaša, jāpamācās, kas ar ko der kopā. Vielmaiņa vairs nestrādā ar tādu jaudu, un mums nevajag tik daudz, cik esam pieraduši ēst. Ķermeņi pēc tam dod signālus – nevaram gulēt, ja esam pārēdušies. Mūsos

„Kad bērniņš piedzimst, tas izaug, bet katrā no mums tas sirds rajonā dzīvo joprojām. Tomēr ārstiem ir tiesības reizēm pateikt, ka kaut kas mums ir galvā.”

Psihoterapeite Aina Poiša Kuldīgas senioru skolas dalībniekiem Mākslas namā stāsta, kā izprast pašiem sevi.

vairs nav veiklības ne domāšanā, ne fiziskajās kustībās, kļūstam smagnēji. Bet to mēs nevaram atļauties.”

JĀDZĪVO SEV

„Nedrīkstam atļauties iesēties. Šodien te lielākoties atnākušas sievietes – redzu vien dažus kungus. Kur pārējie? Kāpēc vīrieši kļūst pasīvāki? Vai viņi no dzīves vairāk noguruši? Sieva vēl aktīva un sprauna, bet vīrs jautā: „Kur skrīesi? Pasēdi tepat mājās!” Vīrieši neko negrib, pazūd tonuss, viņi savai esamībai neredz jēgu, kļūst slinki. Šķiet, ka dzīves lielie uzdevumi izpildīti. Ko tad vēl?

Protams, slinkums ir cilvēka dabā, un vieglāk nedarīt nekā darīt. Maza saņemšanās ķermeņi uztur un vielmaiņai dod komandu strādāt aktīvāk, ļauj cilvēkam arī emocionāli justies vajadzīgam. Labi, ka ir mērķis piecelties un kaut kur iet! Padoties māk visi, bet turēties pie dzīves ir pašam sevi jāuztrenē. Vai atceramies, cik grūti bija bērņus dabūt uz skolu? Slinkums, miegs un tamlīdzīgi. Bet tagad mums bērņi vairs nav jāaudzina – viņi dzīvo paši savu dzīvi. Mums tagad jādzīvo sev, jārunā ar sevi un jāsaista tas, ko kādreiz teicām saviem bērņiem: „Saņemies un dari!””

REDZĒT, DZIRDĒT, SASMARŽOT, SATAUSTĪT

A.Poiša norāda, ka ļoti svarīgs ir mīlums un pieskārieni: „Zinātnieki to pētījuši. Ir tādi bērņi, kurus pabaro, kuriem nomaina pamperus, bet kuriem nedod pieskārienus, un viņi attīstās daudz lēnāk nekā tie, kurus ik pa brīdīm samīļo, ar kuriem runā. Visi zina teicienu, ka veci cilvēki paliek bērņa prātā. Mūsu vajadzības tādas pašas kā bērņiem aktualizējas. Cik iedvesmoti jūtamies, kad dzirdam patīkamu mūziku, redzam skaistas gleznas vai fotogrāfijas!

Izmēģinot ko jaunu, mēs pacilājam garu. Tas nebūt nenozīmē to, ka jābūt lielam bankas kontam un jābrauc ceļojumos. Īstenībā vajadzīgas ļoti vienkāršas lietas: redzēt, dzirdēt, sasmaržot, sataustīt.”

A.Poiša atgādina, ka dzīvojam informācijas laikmetā. Vienkāršās lietas ir vieglāk sasniedzamas, tikai jāredz jēga un motivācija. „Ja cilvēks sāk spert soļus un tas maina viņa attieksmi un vecos ieradumus, dzīvo kļūst interesantāk. Mums ir pamatvajadzības un garīgās vajadzības. Ja abas satiekas, tad iedomādam sev ļoti daudz, lai stresa pilnā pasaulē izdzīvotu.”

BŪT LABĀKIEM

„Mums ir daudz sūdzību: dzīve nav pilnīga, kāds krīt uz nerviem, ir problēma, ko nevar atrisināt. Paskatoties spogulī, domājam: „Kas tas par noraizējušos cilvēku?” Problēmas paņem daudz enerģijas, ja sākam tām kalpot. Noteikti pa-

zīstāt tādu cilvēkus, kuri dzīvo ar domu, ka viss ir slikti. Vai ir patīkami ar tādu satikties, sarunāties? Tas ir smagi. Cilvēks neprot krāt tādas epizodes, kas sagādā prieku, piemēram, satiekot labus cilvēkus. Mums sev jāatgādina, kā dzīvojam un ko vēl varam paspēt, lai būtu dzīvojuši, nevis eksistējuši.

Ja cilvēks psiholoģiski padodas, tas ir signāls, ka viņš ātrāk tuvojās fiziskajai nāvei nekā tie, kuri savu garu un emocionālo pasauli uztur un orientējas uz dzīves kvalitāti. Nevaram sevi pasargāt ne no kā. Ir smagas diagnozes, bet, ja sadarbosities, atradīsiet rezerves savā vēlmē dzīvot, tad var garantēt daudz labākus rezultātus nekā tad, ja padodaties. Tad var dzert zāles, un tā reizēm ir laika un naudas šķiešana, jo nav vēlmes dzīvot. Bet patīkamais vēlmi dzīvot uztur. Dzīves mērķis ir ar katru elpas vilcienu dzīvot un būt labākiem cilvēkiem – sev un citiem.

Attieksme pret dzīvi ir jāmaina, jāizravē tā no nezālēm. Jāmin krustvārdu miklas, lai nepiemeklē demence, jāamācās valodas, lai dotu darbu smadzenēm. Vajag slīpēt savu raksturu, pārskatīt iepriekšējos uzskatus un pieņēmumus, ar kuriem esam dzīvojuši. Šis laiks pieprasa, lai esam mūsdienīgāki, lai bērņiem un mazbērņiem ar mums ir interesantāk.”

DEPRESIJA PIEZOGAS NEMANOT

Par alkohola atkarīgajiem un dep-

resijas nomocītajiem psihoterapeite saka: „Mūsos vienmēr ir tā vainas apziņa, ka kaut ko neesam pamānījuši laikus. Bet bieži vien cilvēks palīdzību nepieņem. Kā teiciens: „Kas ir gājējs, tas iet; kas slīcējs, tas slīks.” Izklusās nežēlīgi, bet tā ir. Daudziem cilvēkiem gados ir depresija. Viens no iemesliem ir mazās pensijas, sabojātas attiecības ar ģimeni, vientulība, izjūta, ka neesam pieņemti. Arī starp pusaudžiem daudzi nevar dzīvot atrast savu vietu. Tās ir riska grupas. Bet, ja nepazaudē vēlmi dzīvot, tad vienmēr ir iespēja durvis atrast.”

Depresija rodas arī tad, kad cilvēks saskaras ar izdegšanu. A.Poiša skaidro: „Jūtamies izspiesti kā citrons, un tā ir realitāte. Strādājam tādā situācijā: ja nekustēsies un nedarīsi divu cilvēku darbu, izvirzīs pretenzijas, tad zaudēsi darbu. Nemaz nerunāju par tiem, kuriem ir privātais bizness, kam tie velta 24 stundas diennaktī. Runājot arī ar bērņiem, zinām, ka viņiem nekad nav laika un spēka, jo darbs paņem ļoti daudz enerģijas. Arī ģimenes dzīvē var izdegt baterijas, ja attiecības nav labas. Attiecības var būt tādas, kas uzlādē, un tādas, kas izlādē. Var būt konflikti vai aukstais karš, nerunājot par to, ja kāds otram dara pāri.

Tad vēl ir mūsu personība – tā ir mūsu pieredze. Esam dažādi savā darbībā un izturībā. Ir stipri cilvēki, un ir vājāki, kuri salūst ātrāk. Jāsaprot, kā reaģējam: krītam panikā vai spējam atšķirt, kad vērts uztraukties un kad ne. Tas ir grūts – tas ir darbs ar sevi.”

PATIKT SEV UN CITIEM

„Socializācija vairāk vajadzīga sievietēm, bet, ja vīrieši ir gudri, viņi saprot, ka vajadzīga enerģija no malas. Meitenes skolā ir aktīvākas, tad ieiet ģimenes dzīvē, nogurst no bērņiem un kādu brīdi ir pasīvākas. Sievietēm bieži vien ir daudz vairāk pienākumu nekā vīriešiem. Viņi nereti ir izlutināti, domā, ka tikai jāpeln, taču vīriešiem arī jāiesaistās. Savukārt sievietei vairāk jādomā par sevi, nevis citiem. Mums ir svarīgi patikt sev un citiem. Bērņiem jau no mazotnes jāiemāca, kā tas ir – rūpēties, cienīt.

Cilvēki ir dažādi, un arī es domāju par to, kā mani uztver. Vienam pasacītais liekas saprotams, otrs to var saprast pavisam citādi. Piemēram, draudzenei izsakām komplimentu, ka viņai šodien skaista kleita. Bet viņa atbild: „Vēca.” Kāpēc sakautrējamies, ja mums izsaka komplimentu? Sevi ir jāaudzina: ja komplimentu atraidīsim vienu, otro, trešo reizi, tad mums to vairs neteiks. Bet tas ir svarīgi, jo uzlabo garastāvokli.”

PĀRDOD

ZEMI Kuldīgā, Putnudārzā (3560 m²), cena 30 000 eiro. Tālr. 22300733, e-pasts: simanovics.roberts@gmail.com.

MĀJU Kuldīgā. Tālr. 25910700.

KARTUPEĻUS lopbarībai par 5 centiem/kg; lielos nestandarta par 7 centiem/kg; pārtikai par 20 centiem/kg. Iespējama piegāde. Tālr. 25252735.

Sausu, skaldītu meža **MALKU**. Tālr. 27885688.

Sausu **MALKU** maisos, kravās. Tālr. 26544462.

Pārdod 3 m **MALKU** ar piegādi. Minimālais apjoms 20 m³. Tālr. 26760065.

Sausu, skaldītu **MALKU**, 30 eiro berku bā. Tālr. 29752090.

Sausu **MALKU** maisos. Tālr. 27811870.

PĒRK

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 25669128.

Traktora **PIEKABES, INVENTĀRU**, vieglās **AUTOMAŠĪNAS**. Tālr. 26104984.

Pērk **GARĀŽU** Kuldīgā. Tālr. 28728202.

SIA PRIEDES AG pērk **CIRSMAS** un **MEŽUS**. Tālr. 26993794.

Lapkoku **CIRSMAS**. Tālr. 27811870.

Zis **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA Valinda – **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

PAZUDIS

Kurmāles pagastā pazudis vācu ait **SUNS** brūni melnā krāsā, ap kaklu siksnīņa. Lūdzam zvanīt pa tālr. 29423899.

Par sporta pasākumiem, rezultātiem informējiet e-pastā: inta.jansone@kurzemnieks.lv!

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA aicina pieteikties B autovadītāju un 95. koda kursiem Kuldīgā. Sākums 20. decembrī. Sīkāka informācija pa tālr. 29182826, 29491388.

MODRA AUTOSKOLA rīko B (sākums 6. janvārī), BE (sākums 19. decembrī) autovadītāju kursus Kuldīgā, Pētera ielā 5, tālr. 23071223, 26120089.

Liepājas ielā 29 – 1, Kuldīgā: pārstāvība **CIVILLIETĀS**; fizisko personu **MAKSĀTNESPĒJA**; parādu **PIEDZIŅA**; administratīvo **SODU** pārsūdzība. Tālr. 29293749.

Trešdien, 18. decembrī, 10.00 – 12.00 Kuldīgā, PVA centrā (pasta 2. stāvā), pārdos un labos **DZIRDĒS APARĀTUS**.

Sertificēta **BŪVFIRMA** ar pieredzi veic dažādus būvdarbus, dokumentācijas noformēšanu. Tālr. 29705025.

TELPU REMONTS, koka karkasu montāža, jumta darbi, materiālu piegāde. Tālr. 26269909.

SIA Bērzi plus notīra krūmu **APAUGUMU** no laukiem un grāvjiem. Pērkam zarus šķeldošanai. Tālr. 29150380, 26458900.

Sertificēts **MEŽA TAKSATORS, STIGOŠANA, DASTOŠANA**.

IZĪRĒ

Firma **Linde Invest** izīrē pilnībā aprīkotas vienistabas **DZĪVOKĻUS** projektā **Upmaļi** Priedainē. Visi komunālie maksājumi iekļauti cenā, izņemot elektrību. Cena 220 eiro mēnesī. Tālr. 29269517, 26599130.

VĒLAS ĪRĒT

Vientuļš vīrietis, nedzērājs, vēlas īrēt mazu **DZĪVOKĻĪTI**, vēlams, vecā mājā, bet izskatīšu visus variantus. Tālr. 29123787.

SIA "ČESU GAĻAS KOMBINĀTS"
par augstām cenām iepērk
JAUNLOPUS un LIELLOPUS
26185703 • 25573447 • 29172343

LĪDZJŪTĪBAS

*Te paliek pagalmis, manu soļu vīts,
Un puķe, kam es sauli dāvājuši.
Šķiet, arī darbs ir beidzot padarīts,
Kur mīlot sevi esmu izteikusi.*

/K. Apškrūma./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Ingum Pētersonam, vecmāmiņu pavadot mūžības ceļā.

Zemessardzes 4. Kurzemes brigādes štāba kolektīvs

*Nu laiks ir tai vietā aiziet,
tur – saulei pie rokas labās,
kur Dieviņš dvēseli manu
savā valstībā glabās.*

/J. Kronenbergs./

Izsakām līdzjūtību Diānai Kalniņai, tēti mūžības ceļos pavadot.

Alsungas vidusskolas kolektīvs

SVEASKOG
BEZ MAKSAS ATTĪRA
NO KRŪMIEM
laukus un citas
aizaugušas platības.
PĒRK
zarus, cirsmu atlikumus,
šķeldojamu materiālu.
ĀTRA SAMAKSA.
25 622 293 (Āris)

Kuldīdzniekos ir liels potenciāls

Par 18. novembra koncertu Kuldīgas Rātslaukumā dzirdēts daudz cildinošu atsauksmju. Idejas autorei, mūzikas skolas jaunajai direktorei Andrai Zvejniecei šis nebija pirmais pasākums, ko viņa šeit rīkojusi. Pavasarī viņa kultūras centrā vadīja Jāņa Dūmiņa fonda pasākumu *Dziesmu ziedi*.

VISS IZDEVIES

Latvijas dzimšanas dienas koncerts bija daudz vērienīgāks. „Kad kauja uzvarēta, atmiņā paliek tikai labais. Esmu ļoti pārsteigta, par šo pasākumu saņemot tik daudz pozitīvu atsauksmju,” atzīst Andra. „Biju gatava, ka būs arī kritika. Patiesībā esmu ļoti, ļoti gandarīta. To, ko vēlējos, visi kopā arī izdarījām. Galvenā doma bija dziedāt pašiem, neiesaistot palīgspēkus. Lai cilvēki nāk skatīties, kā savējie dzied, kā spēlē, vada pasākumu. Lai var dziedāt līdzī, lai visi ir iesaistīti un var just piederību. Man šķiet, ka izdevās un cilvēki svētkus sajuta.

Vienīgais darvas pilieniņš – gribetos lielāku kolektīvu sadarbību un dziedātāju atsaucību. Tas mani pārsteidza, jo Ādažos, kur strādāju pirms tam, bija citādi: ja pilsētā ir pasākums, piedalās visi, jo tas domāts mūsu pilsētai.”

IEDVESMOJOŠIE MĒĢINĀJUMI

Andra atklāj, ka lielāko prie-

ku guvusi tieši mēģinājumos: „Tajos nokļūstam viens otram tuvāk. Koncertā ir cita enerģija. Kad strādājām ar mūziķiem, solistiem un koriem, bieži vien bija tās skudriņas pār muguru. Mēģinājumos var dabūt niansītes. Dīvaini, bet koncertā nozīmīgas izrādījās pavisam citas dziesmas, par kurām pirms tam tā nebiju domājusi. Piemēram, visspilgtāk izjutu Zigmara Liepiņa *Es atnācu ugunīņu*. Starp cilvēkiem savā dzimtajā pilsētā pavisam citādi izskanēja vārdi par atnākšanu un uguni. Man tas bija ļoti emocionāli un personīgi – stāsts par to, ka esmu savā vietā.”

IDEJAS IR, JĀGAIDA ĪSTAIS BRĪDIS

„Zinu, ka Kuldīgā iespējas ir lielākas. Ja nu to darīsim vēlreiz, dziedātāji būs vēl. Domāju: daudz, no malas vērojot, saprata, ka arī viņi var būt uz skatuves. Es uzrunāju daudzus, saņēmu arī daudz atteikumu. Tomēr priekš-

stats par kuldīdzniekiem ir ļoti labs. Esmu satikusi jaunus cilvēkus, un šis pasākums paziņu loku paplašināja vēl vairāk. Jutos vēl vairāk pieņemta.”

A. Zvejniece atzīst, ka, piepildot šādas ieceres, laiks ir sasprings: „Apzinos, ka gribu labi darīt savu ikdienas darbu. Divi mēneši, kad strādājām koncertam, bija smagāki gan fiziski, gan psiholoģiski. Taču jaunas idejas ir. Pienāks īstais brīdis, un tās tiks īstenotas.

Šobrīd atkal priecājos par ikdienu, kas nāk ar Ziemassvētkiem un gada noslēgumu. Ikgadējais mūzikas skolas koncerts notiks 21. decembrī 17.00 Katrīnas baznīcā. Šogad esmu aicinājusi ne tikai lielākos kolektīvus, bet arī mazākus sastāvus, lai redz, kādi skolā ir ansambļi. Būs arī kori un mūsu jaunums – zēnu koris, par kuru liels prieks.”

Iveta Grīniņa
Pašvaldības arhīva foto

VĀRDADIENAS

No 16. līdz 22. decembrim

- 16. Alvīne (165)
 - 17. Hilda (174), Teiksmā (134)
 - 18. Klīnta (382), Kristaps (8107), Kristofers (1032), Kristis (889)
 - 19. Lelde (1648), Sarmis (98)
 - 20. Arta (1229), Minjona (17)
 - 21. Saulcerīte (106), Tomass (1924), Toms (4830)
 - 22. Saulvedis (21)
- Populārākie: **Lelde un Kristaps.**

Izspiest no sevis visu

Kristaps Iļjins, studē elektroniku Rīgas tehniskajā koledžā, strādā Kuldīgas novada bērnu un jauniešu centrā kā skaņu režisors:

– Par manu vārdu abi vecāki bija vienisprātis. Mamma vēlējas, lai tajā būtu burts r, jo bija pieņemts, ka tas nozīmē – vārda īpašniekam piemītis vīrišķība un stingrība. Viņi šķīstīja kalendāru, izvēlējas vairākus, tad izlēma par labu šim. Man vecāku dotais ļoti patīk, un par citu neesmu domājis. Draugu lokā mani sauc par Krišu vai Kristīti, lai vārdu saīsinātu. Kristapu ir daudz – arī starp maniem draugiem divi jau ir. Mums līdzīgs ir mērķis dzīvē kaut kur nokļūt un izspiest no sevis visu. Pārsvārā apkārtējie manu vārdu atceras, bet ir gadījies, ka tieku nosaukts par Kristoferu vai Kasparu.

Elīna Elza Kļava (Jauno žurnālistu skola), Kristapa Iļjina arhīva foto

LAIKA ZIŅAS

ŠODIEN, 16. DECEMBRĪ

Dienas garums – 6 st. 46 min.
Saulē lec 8.56, riet 15.42.

Naktī +5°...+6°

Dienā +5°...+6°

RĪT, 17. DECEMBRĪ

Dienas garums – 6 st. 45 min.
Saulē lec 8.57, riet 15.42.

Naktī +4°...+5°

Dienā +4°...+5°

Cena visur – 2€!

Kurzemnieka kalendārs 2020. gadam nopērkams:

- Kurzemnieka redakcijā, 1905. gada ielā 19,
- Zvaigznes grāmatu namā, Mucenieku ielā 33,
- Jāņa Rozes grāmatnīcā (veikalā Rimi),
- veikalā Dārziņš, Baznīcas ielā 15.

KONKURSS

TĒLOTĀJMĀKSLAS SPĒLE

229. kārtā

Šveices gleznotāja (1879–1940) darbiem raksturīgs ļoti savdabīgs stils, kurā var saskatīt ekspresionisma un sirreālisma iezīmes. Studējis arī orientālismu. Jau no dzimšanas bijis talantīgs zīmētājs, eksperimentējis ar krāsu teoriju. Viņa lekcijas, kas publicētas angļu valodā, tiek uzskatītas par īpaši nozīmīgu modernās mākslas teorētisko darbu.

Atbildi gaidām līdz **18. decembra 11.00: Tēlotājmākslas spēle, Kurzemnieks** 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv, vai redakcijas durvju pastkastītē.

228. kārtas atbilde: Husepe de Ribera (*Jusepe de Ribera*). *Svētā Filipa mocekļi*, 1639.

Pareizi atbildējuši: Gunta Folkmane, Ingars Neimanis, Daina Gerente, Ausma Kreidere, Velta Višņevska, Indra Ābelīte, Guntis Obodņikovs, Vita Jurenovska, Mārcis Kalējs, Pīters Dēls, Andris Egļītis.

IESPĒJA

Lai izvairītos no strīdiem

No 1. janvāra projekts *Bez maksas mediācija* ģimenes strīdos* būs atbalsts tiem, kuriem jāpalīdz novērst domstarpības, kas skar bērnu intereses.

Bez maksas būs pirmās piecas sesijas, un katra ilgs 60 minūtes.

Pakalpojumus varēs saņemt dažādu ar bērnu interesēm saistītu strīdu risināšanā, piemēram, sakarsmes tiesībās, uzturlīdzekļu summas noteikšanā, bērnu audzināšanā, laulības šķiršanā u.c. Pieteikšanās un informācija – mājaslapā [www.sertificetime-](http://www.sertificetime-diatori.lv)

[diatori.lv](http://www.sertificetime-diatori.lv) vai pa tālr. 28050777. Projektu ievieš Tieslietu ministrija sadarbībā ar Sertificētu mediatoru padomi.

* Brīvprātīgs process, kurā ar neitrālas trešās personas palīdzību konfliktējošie paši mēģina atrast saprātīgu izeju

Aicina pedagogus izteikties

Šogad Latvijā skolēniem vidējais rezultāts centralizētajā matemātikas eksāmenā bijis zemākais pēdējā desmitgadē.

Neatkarīgā izglītības biedrība izstrādājusi aptaujas anketu un aicina visu novadu matemātikas skolotājus dalīties pieredzē.

„Mērķis ir panākt 12. klases matemātikas eksāmenu rezultātu uzlabošanu. Lai to izdarītu, jānoskaidro, kas skolotājiem nepieciešams, lai tam labāk sagatavotos. Ar pētījuma rezultātiem iepazīstināsim Izglītības un zinātnes ministriju, Valsts izglītības satura centru, kā arī plašāku auditoriju,” saka biedrības valdes priekšsēde Zane Ozola.

„Mērķis ir panākt 12. klases matemātikas eksāmenu rezultātu uzlabošanu. Lai to izdarītu, jānoskaidro, kas skolotājiem nepieciešams, lai tam labāk sagatavotos. Ar pētījuma rezultātiem iepazīstināsim Izglītības un zinātnes ministriju, Valsts izglītības satura centru, kā arī plašāku auditoriju,” saka biedrības valdes priekšsēde Zane Ozola.

Anketas pieejamas mājaslapā www.izglitibasbiedriba.lv, tās var aizpildīt līdz 10. janvārim. Aptauja ir anonīma.

Apsveikumi

Kurzemnieks arī šogad **23. decembrī bez maksas publicēs jūsu iesūtītos apsveikumus un labos vārdus rubrikā Ziemassvētkos saku paldies...**

Lūgums domu izteikt saviem vārdiem, iztiekot bez dzejnieka vārsēm.

Līdz **19. decembrim** apsveikumi jāiesūta e-pastā: sludinajumi@kurzemnieks.lv vai pa pastu: Kurzemnieks, 1905. gada iela 19, Kuldīga, LV-3301.

KURZEMNIEKU janvārim var abonēt:

līdz 23. decembrim

- www.abone.pasts.lv (ietaupot 71 centu),
- pasta nodaļās,
- pie pastniekiem,
- redakcijā (ietaupot 71 centu);

līdz 18. decembrim
pa informatīvo tālruni 67008001 vai 27008001.